

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

10. huhtikuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 112/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 112/02 Asia C-555/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 6 de Murcia – Espanja) – IOS Finance EFC SA v. Servicio Murciano de Salud (Ennakkoratkaisupyyntö — Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjuminen — Direktiivi 2011/7/EU — Yksityisten yritysten ja viranomaisten väliset kaupalliset toimet — Kansallinen lainsäädäntö, jossa saatavan pääoman välittömän maksamisen edellytykseksi asetetaan viivästyskorosta ja perintäkulukorvauksesta luopuminen) 2

2017/C 112/03 Asia C-577/14 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 – Valittajana Brandconcern BV sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Scooters India Ltd (Muutoksenhaku — Euroopan unionin tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 51 artiklan 2 kohta — Sanamerkki LAMBRETTA — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Menettämisaikavaatimus — Tavaramerkin julistaminen osittain menetetyksi — EUIPO:n pääjohtajan tiedonanto nro 2/12 — Unionin tuomioistuimen tuomion ajallinen rajoittaminen) 3

2017/C 112/04	Lausunto 3/15: Unionin tuomioistuimen lausunto (suuri jaosto) 14.2.2017 – Euroopan komissio (SEUT 218 artiklan 11 kohdan nojalla annettu lausunto — Marrakeshin sopimus julkaistujen teosten saatavuuden helpottamisesta sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi — SEUT 3 artikla — Euroopan unionin yksinomainen ulkoinen toimivalta — SEUT 207 artikla — Yhteinen kauppapolitiikka — Teollis- ja tekijänoikeuksien kaupalliset näkökohdat — Kansainvälinen sopimus, joka voi vaikuttaa yhteisiin sääntöihin tai muuttaa niiden ulottuvuutta — Direktiivi 2001/29/EY — 5 artiklan 3 kohdan b alakohta ja 4 kohta — Poikkeukset ja rajoitukset vammaisten henkilöiden hyväksi)	3
2017/C 112/05	Asia C-90/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 – Valittajina Hansen & Rosenthal KG ja H&R Wax Company Vertrieb GmbH sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan parafiinivahamarkkinat ja Saksan raakaparafiinimarkkinat — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Todisteet rikkomisesta — Täysi harkintavalta — Todisteiden ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Perusteluvelvollisuus — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 23 artiklan 2 kohta — Sakon määrän laskeminen — Laillisuusperiaate — Sakkojen määrän laskemisesta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Suhteellisuusperiaate)	4
2017/C 112/06	Asia C-94/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 – Valittajana Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan parafiinivahamarkkinat ja Saksan raakaparafiinimarkkinat — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Perusteluvelvollisuus — Todisteet rikkomisesta — Todisteiden ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)	4
2017/C 112/07	Asia C-95/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 – Valittajana H&R ChemPharm GmbH ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan parafiinivahamarkkinat ja Saksan raakaparafiinimarkkinat — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Perusteluvelvollisuus — Todisteet rikkomisesta — Todisteiden ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 23 artiklan 3 kohta — Sakon määrän laskeminen — Sakkojen määrän laskemisesta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Suhteellisuusperiaate)	5
2017/C 112/08	Asia C-219/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Elisabeth Schmitt v. TÜV Rheinland LGA Products GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Teollisuuspolitiikka — Direktiivi 93/42/ETY — Lääkinnällisten laitteiden vaatimustenmukaisuuden valvonta — Valmistajan valtuuttama ilmoitettu laitos — Tämän laitoksen velvollisuudet — Vialliset rintaimplantit — Valmistaminen silikonista — Ilmoitetun laitoksen vastuu)	5
2017/C 112/09	Asia C-317/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 15.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – X ja Staatssecretaris van Financiën (Ennakkoratkaisupyyntö — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 64 artikla — Sellaiset pääomanliikkeet kolmansiin maihin tai kolmansista maista, joihin liittyy rahoituspalvelujen tarjoamista — Sveitsiläisellä pankkitilillä pidetty rahoitusomaisuus — Jälkiverotuspäätös — Jälkiverotusaika — Jälkiverotusajan pidentäminen silloin, kun on kyse asuinjäsenvaltion ulkopuolella pidetyistä omaisuuseristä)	6
2017/C 112/10	Asia C-499/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vilniaus miesto apylinkės teismas – Liettua) – W ja V v. X (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Toimivalta vanhempainvastuuta koskeissa asioissa — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — 8 — 15 artikla — Toimivalta elatusvelvoitteita koskeissa asioissa — Asetus (EY) N:o 4/2009 — 3 artiklan d alakohta — Eri jäsenvaltioiden tuomioistuinten antamat vastakkaiset ratkaisut — Lapsi, joka asuu vakinaisesti äitinsä asuinjäsenvaltiossa — Isän asuinjäsenvaltion tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa muuttaa ratkaisua, josta on tullut lainvoimainen ja jonka ne ovat antaneet aikaisemmin lapsen asuinpaikasta, elatusvelvoitteista ja tapaamisoikeuden käyttämisestä)	7

2017/C 112/11	Asia C-503/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa – Espanja) – Ramón Margarit Panicello v. Pilar Hernández Martínez (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Kirjaaja — Kansallisen tuomioistuimen käsite — Tuomiovallan pakottavuus — Tuomiovallan käyttöön liittyvien tehtävien hoitaminen — Riippumattomuus — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	8
2017/C 112/12	Asia C-507/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank van Koophandel te Gent – Belgia) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd v. Petersime NV (Ennakkoratkaisupyyntö — Itsenäiset kauppaedustajat — Direktiivi 86/653/ETY — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteensovittaminen — Belgian täytäntöönpanolaki — Kauppaedustussopimus — Belgiaan sijoittautunut päämies ja Turkkiin sijoittautunut kauppaedustaja — Lauseke, jossa sovellettavaksi laiksi valitaan Belgian laki — Laki, joka ei ole sovellettavissa — ETY — Turkki-assosiaatiosopimus — Yhteensopivuus)	8
2017/C 112/13	Asia C-592/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 15.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs v. British Film Institute (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Kuudes direktiivi 77/388/ETY — 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan n alakohta — Tiettyjen kulttuuripalvelujen suoritusten vapauttaminen verosta — Välttämättömän oikeusvaikutuksen puuttuminen — Verosta vapautettavien kulttuuripalvelujen suoritusten määrittäminen — Jäsenvaltioiden harkintavalta)	9
2017/C 112/14	Asia C-641/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Handelsgericht Wien – Itävalta) – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH v. Hettegger Hotel Edelweiss GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Immateriaalioikeus — Direktiivi 2006/115/EY — 8 artiklan 3 kohta — Yleisradio-organisaatioiden yksinoikeus — Yleisölle välittäminen — Paikat, joihin yleisöllä on pääsy maksua vastaan — Lähetyksen välittäminen hotellihuoneisiin sijoitettujen televisiovastaanottimien avulla)	10
2017/C 112/15	Asia C-145/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Gerechtshof Amsterdam – Alankomaat) – Aramex Nederland BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Pätevyys — Asetus (EU) N:o 301/2012 — Nimikkeet 8703 ja 8711 — Kolmipyöräinen ajoneuvo, josta käytetään nimitystä Spyder)	10
2017/C 112/16	Asia C-578/16 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vrhovno sodišče – Slovenia) – C. K., H. F. ja A. S. v. Slovenian tasavalta (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Rajat, turvapaikka ja maahanmuutto — Dublin-järjestelmä — Asetus (EU) N:o 604/2013 — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artikla — Epäinhimillinen tai halventava kohtelu — Vakavasti sairaan turvapaikanhakijan siirto valtioon, joka on vastuussa hänen hakemuksensa käsittelystä — Ei ole perusteltuja syitä katsoa, että kyseisessä jäsenvaltiossa on todettuja systemisiä puutteita — Jäsenvaltion, jonka on suoritettava siirto, velvollisuudet)	11
2017/C 112/17	Asia C-28/16: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 12.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kúria – Unkari) – Magyar Villamos Művek Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 2, 9, 26, 167, 168 ja 173 artikla — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Verovelvollinen, joka harjoittaa sekä liiketoimintaa että muuta kuin liiketoimintaa — Holding-yhtiö, joka suorittaa palvelujaan ilmaiseksi tytäryhtiölleen)	12
2017/C 112/18	Asia C-280/16 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 12.1.2017 – Amrita Soc. coop. arl ym. v. Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Kasvinsuojelu — Direktiivi 2000/29/EY — Suojautuminen kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien Euroopan unioniin kulkeutumiselta ja siellä leviämiseltä — Täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/789 — Toimenpiteet Xylella fastidiosa (Wells et Raju) -organismien unioniin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseksi — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan neljäs alakohta — Sääntelytoimi — Täytäntöönpanotoimet — Henkilö, jota päätös koskee erikseen)	13

2017/C 112/19	Asia C-137/16 P: Valitus, jonka Juozas Edvardas Petraitis on tehnyt 7.3.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-460/15, Petraitis v. komissio, 18.12.2015 antamasta määräyksestä	13
2017/C 112/20	Asia C-501/16 P: Valitus, jonka Monster Energy Company on tehnyt 22.9.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-429/15, Monster Energy v. EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ), 14.7.2016 antamasta tuomiosta	14
2017/C 112/21	Asia C-502/16 P: Valitus, jonka Monster Energy Company on tehnyt 22.9.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-567/15, Monster Energy v. EUIPO – Mad Catz Interactive (musta neliö, jossa on neljä valkoista viivaa), 14.7.2016 antamasta tuomiosta	14
2017/C 112/22	Asia C-625/16 P: Valitus, jonka Anikó Pint on tehnyt 1.12.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-660/16, Pint v. komissio, 14.11.2016 antamasta määräyksestä	14
2017/C 112/23	Asia C-665/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 22.12.2016 – Minister Finansów v. Gmina Wrocław	15
2017/C 112/24	Asia C-1/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte di Appello di Torino (Italia) on esittänyt 2.1.2017 – Petronas Lubricants Italy SpA v. Livio Guida	15
2017/C 112/25	Asia C-3/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 3.1.2017 – Sporting Odds Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	16
2017/C 112/26	Asia C-11/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Saksa) on esittänyt 10.1.2017 – Thomas Hübner v. LVM Lebensversicherungs AG	18
2017/C 112/27	Asia C-20/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 18.1.2017 – Vincent Pierre Oberle	19
2017/C 112/28	Asia C-21/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší soud České republiky (Tšekki) on esittänyt 18.1.2017 – Catlin Europe SE v. O. K. Trans Praha spol. s r. o.	19
2017/C 112/29	Asia C-24/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 18.1.2017 – Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst v. Itävallan tasavalta	20
2017/C 112/30	Asia C-31/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 23.1.2017 – Sucrerie de Toury SA v. Ministre de l'Économie et des Finances	21
2017/C 112/31	Asia C-39/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 25.1.2017 – Lubrizol France SAS v. Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures	22
2017/C 112/32	Asia C-40/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 26.1.2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG v. Verbraucherzentrale NRW eV	22
2017/C 112/33	Asia C-47/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka (Alankomaat) on esittänyt 1.2.2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	23
2017/C 112/34	Asia C-48/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka (Alankomaat) on esittänyt 13.2.2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	24

2017/C 112/35	Asia C-49/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 1.2.2017 – Koppers Denmark ApS v. Skatteministeriet	25
2017/C 112/36	Asia C-56/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 3.2.2017 – Bahtiar Fathi v. Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	26
2017/C 112/37	Asia C-59/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 3.2.2017 – SCI Château du Grand Bois v. Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	27
2017/C 112/38	Asia C-64/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação do Porto (Portugali) on esittänyt 7.2.2017 – Sacy Home & Garden NV/SA v. Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA	28
2017/C 112/39	Asia C-67/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rayonen sad – Varna (Bulgaria) on esittänyt 7.2.2017 – Todor Iliev v. Blagovesta Ilieva	30
2017/C 112/40	Asia C-88/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 17.2.2017 – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy v. Abnormal Load Services (International) Limited	30
2017/C 112/41	Asia C-349/15: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 23.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Castellón – Espanja) – Banco Popular Español SA v. Elena Lucaci ja Cristian Laurentiu Lucaci	31
2017/C 112/42	Asia C-381/15: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 23.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Zamora – Espanja) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez v. Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)	31
2017/C 112/43	Asia C-34/16: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 23.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia de Alicante – Espanja) – Manuel González Poyato ja Ana Belén Tovar García v. Banco Popular Español SA	31
2017/C 112/44	Asia C-352/16: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 26.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Navarra – Espanja) – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor v. Joaquín Taberna Carvajal	32

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 112/45	Asia T-40/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2017 – ASPLA ja Armando Álvarez v. Euroopan unioni (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Kannekirjelmän täsmällisyys — Vanhentuminen — Tutkittavaksi ottaminen — Perusoikeuskirjan 47 artikla — Tuomion antaminen kohtuullisessa ajassa — Aineellinen vahinko — Maksamatta jätetyille sakolle kertyneet korot — Pankkitakauskulut — Syy-yhteys)	33
2017/C 112/46	Asia T-369/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2017 – Hernández Zamora v. EUIPO – Rosen Tantau (Paloma) (Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Paloma rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Paloma — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohta)	34
2017/C 112/47	Asia T-441/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2017 – European Dynamics Luxembourg ym. v. EMA (Välityslauseke — Monivaiheinen rinnakkainen puitesopimus EMA/2012/l0/ICT — Ulkoisten palvelujen tarjoaminen tietokoneohjelmien alalla — Kantajille osoitettu palvelujen tarjoamista koskeva pyyntö — Kantajien esittämien ehdokkaiden hylkääminen — Oikeasuhteisuus — Kanteen luonnehtiminen osittain uudelleen — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)	34

2017/C 112/48	Asia T-596/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2017 – Batmore Capital v. EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK) (Euroopan unionin tavaramerkki — Väittemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki POCKETBOOK — Aikaisemmat kansalliset kuviomerkit POCKET — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	35
2017/C 112/49	Asia T-142/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.2.2017 – Dröge ym. v. komissio (Kumoamiskanne — Tahdonilmaisu ja komission kaksi päätöstä niistä tavoista, joilla Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välistä transatlanttista kauppaa ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevien neuvottelujen asiakirjoihin on mahdollista tutustua — Kansallisten parlamenttien jäsenten avustajien oikeus tutustua määrättyihin TTIP-neuvotteluja koskeviin luottamuksellisiin asiakirjoihin — Toimet, jotka eivät ole kannekelpoisia — Tutkimatta jättäminen)	36
2017/C 112/50	Asia T-153/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2017 – Acerga v. neuvosto (Kumoamiskanne — Kalastus — Kalavarojen säilyttäminen — Tiettyjen kalakantojen ja kalakantar ryhmien kalastusmahdollisuudet unionin vesillä ja unionin kalastusalueilla tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä — Yhdistys — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Toimi, joka edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä — Tutkimatta jättäminen)	36
2017/C 112/51	Asia T-593/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.2.2017 – Stips v. komissio (Vahingonkorvauskanne — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen) . . .	37
2017/C 112/52	Asia T-598/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.2.2017 – Pipiliagkas v. komissio (Kumoamiskanne — Henkilöstö — Virkamiehet — Asemapaikka — Toisiin tehtäviin siirtäminen yksikön edun nimissä — Kantajan asemapaikan siirto — Tuomion täytäntöönpano — Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)	38
2017/C 112/53	Asia T-645/16 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 6.2.2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank v. SRB (Väliaikainen oikeussuoja — Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto — Yhteinen kriisinratkaisurahasto — Etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	38
2017/C 112/54	Asia T-55/17: Kanne 30.1.2017 – Healy v. komissio	39
2017/C 112/55	Asia T-56/17: Kanne 27.1.2017 – PO ym. v. EUH	39
2017/C 112/56	Asia T-71/17: Kanne 26.1.2017 – France.com v. EUIPO – France (FRANCE.com)	40
2017/C 112/57	Asia T-73/17: Kanne 3.2.2017 – RS v. komissio	41
2017/C 112/58	Asia T-79/17: Kanne 6.2.2017 – Schoonjans v. komissio	42
2017/C 112/59	Asia T-80/17: Kanne 6.2.2017 – Steiniger v. EUIPO – ista Deutschland (IST)	43
2017/C 112/60	Asia T-89/17: Kanne 7.2.2017 – Erwin Müller v. EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)	43
2017/C 112/61	Asia T-94/17: Kanne 13.2.2017 – ACTC v. EUIPO – Taiga (tigha)	44
2017/C 112/62	Asia T-95/17: Kanne 13.2.2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (näyttörüudun näkymä ja kuvakkeet)	45
2017/C 112/63	Asia T-96/17: Kanne 13.2.2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (animoidut ikonit)	45

2017/C 112/64	Asia T-97/17: Kanne 16.2.2017 – Franmax v EUIPO – R. Seelig & Hille (her- bea)	46
2017/C 112/65	Asia T-105/17: Kanne 17.2.2017 – HSBC Holdings ym. v. komissio	46
2017/C 112/66	Asia T-106/17: Kanne 17.2.2017 – JPMorgan Chase ym. v. komissio	47
2017/C 112/67	Asia T-125/17: Kanne 28.2.2017 – BASF Grenzach v. ECHA	48
2017/C 112/68	Asia T-267/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2017 – Tarmac Trading v. komissio . .	50
2017/C 112/69	Asia T-349/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.2.2017 – Bank Saderat Iran v. neuvosto .	50
2017/C 112/70	Asia T-596/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2017 – HP v. komissio ja eu-LISA . . .	50
2017/C 112/71	Asia T-635/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.2.2017 – IPA v. komissio	51
2017/C 112/72	Asia T-908/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.2.2017 – Starbucks (HK) v. EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	51

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2017/C 112/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 104, 3.4.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 95, 27.3.2017

EUVL C 86, 20.3.2017

EUVL C 78, 13.3.2017

EUVL C 70, 6.3.2017

EUVL C 63, 27.2.2017

EUVL C 53, 20.2.2017

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 6 de Murcia – Espanja) – IOS Finance EFC SA v. Servicio Murciano de Salud

(Asia C-555/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjuminen — Direktiivi 2011/7/EU — Yksityisten yritysten ja viranomaisten väliset kaupalliset toimet — Kansallinen lainsäädäntö, jossa saatavan pääoman välittömän maksamisen edellytykseksi asetetaan viivästyskorosta ja perintäkulukorvauksesta luopuminen)

(2017/C 112/02)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 6 de Murcia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: IOS Finance EFC SA

Vastaja: Servicio Murciano de Salud

Tuomiolauselma

Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/7/EU ja etenkin sen 7 artiklan 2 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan velkojan on mahdollista luopua vaatimasta viivästyskorkoa ja korvausta perintäkuluista vastikkeeksi erääntyneiden saatavien pääoman välittömästä maksamisesta, sillä varauksella, että kyseinen luopuminen on vapaaehtoista, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava.

⁽¹⁾ EUVL C 56, 16.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 – Valittajana Brandconcern BV sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Scooters India Ltd

(Asia C-577/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Euroopan unionin tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 51 artiklan 2 kohta — Sanamerkki LAMBRETTA — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Menettämisaatimus — Tavaramerkin julistaminen osittain menetetyksi — EUIPO:n pääjohtajan tiedonanto nro 2/12 — Unionin tuomioistuimen tuomion ajallinen rajoittaminen)

(2017/C 112/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Brandconcern BV (edustajat: A. von Mühlendahl ja H. Hartwig, Rechtsanwälte, sekä G. Casucci, N. Ferretti ja C. Galli, avvocati)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo) ja Scooters India Ltd (edustajat: C. Wolfe, solicitor, sekä B. Brandreth ja A. Edwards-Stuart, barristers)

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Brandconcern BV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 89, 16.3.2015.

Unionin tuomioistuimen lausunto (suuri jaosto) 14.2.2017 – Euroopan komissio

(Lausunto 3/15) ⁽¹⁾

(SEUT 218 artiklan 11 kohdan nojalla annettu lausunto — Marrakeshin sopimus julkaistujen teosten saatavuuden helpottamisesta sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi — SEUT 3 artikla — Euroopan unionin yksinomainen ulkoinen toimivalta — SEUT 207 artikla — Yhteinen kauppapolitiikka — Teollis- ja tekijänoikeuksien kaupalliset näkökohdat — Kansainvälinen sopimus, joka voi vaikuttaa yhteisiin sääntöihin tai muuttaa niiden ulottuvuutta — Direktiivi 2001/29/EY — 5 artiklan 3 kohdan b alakohta ja 4 kohta — Poikkeukset ja rajoitukset vammaisten henkilöiden hyväksi)

(2017/C 112/04)

Oikeudenkäyntikieli: kaikki viralliset kielet

Lausuntopyynnön esittäjä

Euroopan komissio (asiamiehet: Euroopan komissio, asiamiehinnään B. Hartmann, F. Castillo de la Torre ja J. Samnadda)

Tuomiolauselmä

Julkaistujen teosten saatavuuden helpottamista sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi koskevan Marrakeshin sopimuksen tekeminen kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 – Valittajina Hansen & Rosenthal KG ja H&R Wax Company Vertrieb GmbH sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-90/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan parafiinivahamarkkinat ja Saksan raakaparafiinimarkkinat — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Todisteet rikkomisesta — Täysi harkintavalta — Todisteiden ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Perusteluvelvollisuus — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 23 artiklan 2 kohta — Sakon määrän laskeminen — Laillisuusperiaate — Sakkojen määrän laskemisesta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Suhteellisuusperiaate)

(2017/C 112/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Hansen & Rosenthal KG ja H&R Wax Company Vertrieb GmbH (edustajat: J. Schulte, M. Dallmann ja K. Künstner, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Sauer, C. Vollrath ja L. Wildpanner, avustajanaan A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) Hansen & Rosenthal KG ja H&R Wax Company Vertrieb GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 146, 4.5.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 – Valittajana Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-94/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan parafiinivahamarkkinat ja Saksan raakaparafiinimarkkinat — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Perusteluvelvollisuus — Todisteet rikkomisesta — Todisteiden ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)

(2017/C 112/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (edustajat: U. Itzen ja J. Ziebarth, Rechtsanwältinnen)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Sauer, C. Vollrath ja L. Wildpanner, avustajanaan A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 127, 20.4.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 – Valittajana H&R ChemPharm GmbH ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-95/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan parafiinivahamarkkinat ja Saksan raakaparafiinimarkkinat — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Perusteluvelvollisuus — Todisteet rikkomisesta — Todisteiden ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 23 artiklan 3 kohta — Sakon määrän laskeminen — Sakkojen määrän laskemisesta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Suhteellisuusperiaate)

(2017/C 112/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: H&R ChemPharm GmbH (edustajat: M. Klusmann, Rechtsanwalt, ja S. Thomas, Professor)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Sauer, C. Vollrath ja L. Wildpanner, avustajanaan A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) H&R ChemPharm GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 138, 27.4.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Elisabeth Schmitt v. TÜV Rheinland LGA Products GmbH

(Asia C-219/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Teollisuuspolitiikka — Direktiivi 93/42/EY — Lääkinnällisten laitteiden vaatimustenmukaisuuden valvonta — Valmistajan valtuuttama ilmoitettu laitos — Tämän laitoksen velvollisuudet — Vialliset rintaimplantit — Valmistaminen silikonista — Ilmoitetun laitoksen vastuu)

(2017/C 112/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Elisabeth Schmitt

Vastaaja: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Tuomiolauselmä

- 1) Lääkinnällisistä laitteista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003, liitteen II säännöksiä, luettuna tämän direktiivin 11 artiklan 1 ja 10 kohdan ja 16 artiklan 6 kohdan valossa, on tulkittava siten, että ilmoitetulla laitoksella ei ole yleistä velvollisuutta tehdä yllätyskäyntejä, tarkastaa tuotteita ja/tai tarkastaa valmistajan kaupallisia asiakirjoja. Jos kuitenkin on aihetta epäillä, ettei lääkitäminen laite mahdollisesti ole direktiivin 93/42, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1882/2003, vaatimusten mukainen, tämän laitoksen on ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin täyttääkseen tämän direktiivin 16 artiklan 6 kohdan ja direktiivin liitteessä II olevien 3.2, 3.3, 4.1–4.3 ja 5.1 kohdan mukaiset velvollisuutensa.
- 2) Direktiiviä 93/42, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1882/2003, on tulkittava siten, että ilmoitetun laitoksen toiminnan tarkoituksena EY-vaatimustenmukaisuusvakuutusta koskevassa menettelyssä on suojella lääkitämislaitteiden lopullisia vastaanottajia. Edellytykset, joilla tämän laitoksen direktiivin mukaisten velvollisuuksien tuottamuksellinen laiminlyönti mainitussa menettelyssä voi aiheuttaa sen vastuun näihin lopullisiin vastaanottajiin nähden, kuuluvat kansallisen oikeuden piiriin edellyttäen, että vastaavuus- ja tehokkuusperiaatetta noudatetaan.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 15.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – X ja Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-317/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 64 artikla — Sellaiset pääomanliikkeet kolmansiin maihin tai kolmansista maista, joihin liittyy rahoituspalvelujen tarjoamista — Sveitsiläisellä pankkitilillä pidetty rahoitusomaisuus — Jälkiverotuspäätös — Jälkiverotusaika — Jälkiverotusajan pidentäminen silloin, kun on kyse asuinjäsenvaltion ulkopuolella pidetyistä omaisuuseristä)

(2017/C 112/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kassaatiomenettelyn valittajat ja vastapuolet: X ja Staatssecretaris van Financiën

Tuomiolauselmä

- 1) SEUT 64 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan kansalliseen säännöstöön, jossa asetetaan pääasiassa kyseessä olevan pidennetyn jälkiverotusajan kaltainen, tuossa määräyksessä tarkoitettuja pääomanliikkeitä koskeva rajoitus, vaikka kyseistä rajoitusta sovelletaan myös tilanteisiin, jotka eivät liity suoriin sijoituksiin, sijoittautumiseen, rahoituspalvelujen tarjoamiseen tai arvopaperien hyväksymiseen pääomamarkkinoille.

- 2) Se, että jäsenvaltiossa asuva henkilö avaa arvopaperitilin pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa unionin ulkopuolella sijaitsevassa pankissa, kuuluu SEUT 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pääomanliikkeiden, joihin liittyy rahoituspalvelujen tarjoamista, käsitteen alaan.
- 3) SEUT 64 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltioille annettu mahdollisuus soveltaa rajoituksia pääomanliikkeisiin, joihin liittyy rahoituspalvelujen tarjoamista, pätee myös sellaisten rajoitusten osalta, jotka – kuten pääasiassa kyseessä olevan kaltainen jatkettu jälkiverotusaika – eivät koske palvelujen tarjoajaa eivätkä palvelujen tarjoamisen edellytyksiä ja tapoja.

(¹) EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vilniaus miesto apylinkės teismas – Liettua) – W ja V v. X

(Asia C-499/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Toimivalta vanhempainvastuuta koskevissa asioissa — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — 8 — 15 artikla — Toimivalta elatusvelvoitteita koskevissa asioissa — Asetus (EY) N:o 4/2009 — 3 artiklan d alakohta — Eri jäsenvaltioiden tuomioistuinien antamat vastakkaiset ratkaisut — Lapsi, joka asuu vakinaisesti äitinsä asuinjäsenvaltiossa — Isän asuinjäsenvaltion tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa muuttaa ratkaisua, josta on tullut lainvoimainen ja jonka ne ovat antaneet aikaisemmin lapsen asuinpaikasta, elatusvelvoitteista ja tapaamisoikeuden käyttämisestä)

(2017/C 112/10)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: W ja V

Vastaaja: X

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 8 artiklaa ja toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa 18.12.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 4/2009 3 artiklaa on tulkittava siten, että pääasian kaltaisessa asiassa jäsenvaltion tuomioistuimet, jotka ovat antaneet alaikäisen lapsen osalta vanhempainvastuuta ja elatusvelvoitteita koskevan ratkaisun, josta on tullut lainvoimainen, eivät ole enää toimivaltaisia ratkaisemaan kyseisen ratkaisun muuttamista koskevaa vaatimusta, jos lapsen asuinpaikka on toisen jäsenvaltion alueella. Toimivalta ratkaista kyseinen vaatimus on juuri viimeksi mainitun jäsenvaltion tuomioistuimilla.

(¹) EUVL C 414, 14.12.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa – Espanja) – Ramón Margarit Panicello v. Pilar Hernández Martínez

(Asia C-503/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Kirjaaja — Kansallisen tuomioistuimen käsite — Tuomiovallan pakottavuus — Tuomiovallan käyttöön liittyvien tehtävien hoitaminen — Riippumattomuus — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2017/C 112/11)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa

Pääasian asianosaiset

Hakija: Ramón Margarit Panicello

Vastapuoli: Pilar Hernández Martínez

Tuomiolauselmä

Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassan esittämiin kysymyksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 414, 14.12.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank van Koophandel te Gent – Belgia) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd v. Petersime NV

(Asia C-507/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Itsenäiset kauppaedustajat — Direktiivi 86/653/ETY — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteensovittaminen — Belgian täytäntöönpanolaki — Kauppaedustussopimus — Belgiaan sijoittautunut päämies ja Turkkiin sijoittautunut kauppaedustaja — Lauseke, jossa sovellettavaksi laiksi valitaan Belgian laki — Laki, joka ei ole sovellettavissa – ETY — Turkki-assosiaatiosopimus — Yhteensopivuus)

(2017/C 112/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van Koophandel te Gent

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Vastaaja: Petersime NV

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annettua neuvoston direktiiviä 86/653/ETY ja Euroopan talousyhteisön ja Turkin välistä assosiaatiosopimusta, jonka allekirjoittivat Ankarassa 12.9.1963 yhtäältä Turkin tasavalta ja toisaalta EY:n jäsenvaltiot ja yhteisö ja joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY, on tulkittava niin, etteivät ne ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jolla tämä direktiivi saatetaan osaksi kyseisen jäsenvaltion oikeutta ja jossa sen soveltamisalan ulkopuolelle suljetaan kauppaedustussopimus, jonka yhteydessä kauppaedustaja on sijoittautunut Turkkiin, jossa se harjoittaa tähän sopimukseen perustuvaa toimintaa, ja päämies on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon, eikä kauppaedustaja näin ollen voi vedota oikeuksiin, jotka direktiivissä taataan kauppaedustajille tällaisen kauppaedustussopimuksen lakkaamisen jälkeen.

(¹) EUVL C 414, 14.12.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 15.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs v. British Film Institute

(Asia C-592/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Kuudes direktiivi 77/388/ETY — 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan n alakohhta — Tiettyjen kulttuuripalvelujen suoritusten vapauttaminen verosta — Välittömän oikeusvaikutuksen puuttuminen — Verosta vapautettavien kulttuuripalvelujen suoritusten määrittäminen — Jäsenvaltioiden harkintavalta)

(2017/C 112/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Vastapuoli: British Film Institute

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan n alakohdasta, jonka mukaan ”tietty kulttuuripalvelujen suoritukset” on vapautettava verosta, on tulkittava siten, ettei sillä ole välitöntä oikeusvaikutusta, joten kulttuuripalveluja suorittava julkisoikeudellinen laitos tai muu asianomaisen jäsenvaltion tunnustama kulttuurilaitos ei voi vedota suoraan kyseiseen säännöksen, kun tätä säännöstä ei ole saatettu osaksi kyseisen jäsenvaltion kansallista oikeutta.

(¹) EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Handelsgericht Wien – Itävalta) – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH v. Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

(Asia C-641/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Immateriaalioikeus — Direktiivi 2006/115/EY — 8 artiklan 3 kohta — Yleisradio-organisaatioiden yksinoikeus — Yleisölle välittäminen — Paikat, joihin yleisöllä on pääsy maksua vastaan — Lähetysten välittäminen hotellihuoneisiin sijoitettujen televisiovastaanottimien avulla)

(2017/C 112/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Handelsgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH

Vastaaja: Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

Tuomiolauselma

Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/115/EY 8 artiklan 3 kohtaa on tulkittava niin, että televisio- ja radiolähetysten välittäminen hotellihuoneisiin asennettujen televisiovastaanottimien avulla ei ole välittämistä paikassa, johon yleisöllä on pääsy pääsymaksua vastaan.

⁽¹⁾ EUVL C 90, 7.3.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Gerechtshof Amsterdam – Alankomaat) – Aramex Nederland BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

(Asia C-145/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Pätevyys — Asetus (EU) N:o 301/2012 — Nimikkeet 8703 ja 8711 — Kolmipyöräinen ajoneuvo, josta käytetään nimitystä Spyder)

(2017/C 112/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Aramex Nederland BV

Vastapuoli: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Tuomiolauselmä

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 9.10.2012 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 927/2012, liitteessä I esitettyä yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kolmipyöräinen ajoneuvo, joka on varustettu kolmipyöräisille moottoripyörille tarkoitetuilla mutta autoille tarkoitettuja muistuttavilla renkailla, jota ohjataan ohjaustangolla ja jonka ohjausjärjestelmä on Ackerman-periaatteen mukainen, kuuluu yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8703.

(¹) EUVL C 200, 6.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.2.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vrhovno sodišče – Slovenia) – C. K., H. F. ja A. S. v. Slovenian tasavalta

(Asia C-578/16 PPU) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Rajat, turvapaikka ja maahanmuutto — Dublin-järjestelmä — Asetus (EU) N:o 604/2013 — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artikla — Epäinhimillinen tai halventava kohtelu — Vakavasti sairaan turvapaikanhakijan siirto valtioon, joka on vastuussa hänen hakemuksensa käsittelystä — Ei ole perusteltuja syitä katsoa, että kyseisessä jäsenvaltiossa on todettuja systeemisiä puutteita — Jäsenvaltion, jonka on suoritettava siirto, velvollisuudet)

(2017/C 112/16)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče

Pääasian asianosaiset

Valittajat: C. K., H. F. ja A. S.

Vastapuoli: Slovenian tasavalta

Tuomiolauselmä

1) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 17 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kysymys siitä, soveltaako jäsenvaltio tässä säännöksessä tarkoitettua harkintavaltalauseketta, ei kuulu yksin kansallisen lainsäädännön ja kyseisen jäsenvaltion perustuslakituomioistuimen siitä tekemän tulkinnan alaan, vaan se on SEUT 267 artiklassa tarkoitettu unionin oikeuden tulkintaa koskeva kysymys.

2) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklaa on tulkittava seuraavasti:

- Myös silloin, kun ei ole perusteltuja syitä katsoa, että turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa on systeemisiä puutteita, turvapaikanhakijan siirto Dublin III -asetuksen puitteissa voidaan toteuttaa vain olosuhteissa, joissa on poissuljettua, että tämä siirto aiheuttaa todellisen ja todetun riskin siitä, että asianomainen altistuu kyseisessä artiklassa tarkoitetulle epäinhimilliselle tai halventavalle kohtelulle.
- Olosuhteissa, joissa turvapaikanhakijan, jolla on erityisen vakava psyykkinen tai fyysinen sairaus, siirto aiheuttaa todellisen ja todetun riskin siitä, että asianomaisen terveydentila heikkenee merkittävästi ja korjaantumattomasti, tämä siirto merkitsee kyseisessä artiklassa tarkoitettua epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua.

- Jäsenvaltion, jonka on suoritettava siirto, viranomaisten ja tarvittaessa tuomioistuinten on hälvennettävä kaikki perustellut epäilyt siirron vaikutuksesta asianomaisen terveydentilaan toteuttamalla tarvittavat varotoimet, jotta tämän henkilön siirto sujuu olosuhteissa, joissa hänen terveydentilaansa suojataan asianmukaisesti ja riittävästi. Siinä tapauksessa, että mainitut varotoimet eivät asianomaisen turvapaikanhakijan sairauden erityisen vakavuuden vuoksi riitä varmistamaan, että hänen siirtonsa ei aiheuta todellista riskiä siitä, että hänen terveydentilansa heikkenee merkittävästi ja korjaamattomasti, asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten on lykättävä tämän henkilön siirron täytäntöönpanoa niin pitkäksi aikaa, kun hänen terveydentilansa ei mahdollista siirtoa.
- Jos näyttää siltä, että asianomaisen turvapaikanhakijan terveydentila ei tule lyhyellä tähtämellä paranemaan tai että menettelyn lykkääminen pitkäksi ajaksi saattaisi heikentää asianomaisen tilaa, pyynnön esittänyt jäsenvaltio voi päättää käsitellä itse hänen hakemuksensa käyttäen Dublin III -asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua harkintavaltalauseketta.

Kyseisen asetuksen 17 artiklan 1 kohtaa, luettuna perusoikeuskirjan 4 artiklan valossa, ei voida tulkita siten, että se pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa velvoittaisi tämän jäsenvaltion soveltamaan kyseistä lauseketta.

(¹) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 12.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kúria – Unkari) – Magyar Villamos Művek Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Asia C-28/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 2, 9, 26, 167, 168 ja 173 artikla — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Verovelvollinen, joka harjoittaa sekä liiketoimintaa että muuta kuin liiketoimintaa — Holding-yhtiö, joka suorittaa palvelujaan ilmaiseksi tytäryhtiöilleen)

(2017/C 112/17)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Asianosaiset

Valittaja: Magyar Villamos Művek Zrt.

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Määräysosa

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2, 9, 26, 167, 168 ja 173 artiklaa on tulkittava siten, että koska toiminta, jossa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen holdingyhtiö osallistuu tytäryhtiöidensä hallinnointiin, ei ole kyseisessä direktiivissä tarkoitettua ”liiketoimintaa”, jos holdingyhtiö ei laskuta tytäryhtiöiltään koko konsernin tai tiettyjen tytäryhtiöiden tarpeisiin hankkimiensa palvelujen hintaa ja näihin liittyvää arvonlisäveroa, tällaisella holdingyhtiöillä ei voi olla oikeutta vähentää näistä hankkimistaan palveluista vaihdannan aikaisemmassa vaiheessa maksamaansa arvonlisäveroa siltä osin kuin palvelut liittyvät kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuulumattomiin liiketoimiin.

(¹) EUVL C 156, 2.5.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 12.1.2017 – Amrita Soc. coop. arl ym. v. Euroopan komissio

(Asia C-280/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Kasvinsuojelu — Direktiivi 2000/29/EY — Suojautuminen kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien Euroopan unioniin kulkeutumiselta ja siellä leviämiseltä — Täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/789 — Toimenpiteet Xylella fastidiosa (Wells et Raju) -organismien unioniin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseksi — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan neljäs alakohta — Sääntelytoimi — Täytäntöönpanotoimet — Henkilö, jota päätös koskee erikseen)

(2017/C 112/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Amrita Soc. coop. arl, Cesi Marta, Comune Agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Rollo Olga, Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi, Marzo Luigi, Stasi Anna Maria, Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Castriota Maria Grazia, Azienda Agricola di Canioni Fiorella, Azienda Agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stefania Stamerra, Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Simone Cosimo Antonio ja Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (edustajat: L. Paccione ja V. Stamerra, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Moro ja I. Galindo Martín)

Määräysosa

1) Valitus hylätään

2) Amrita Soc. coop. arl, Cesi Marta, Comune Agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Rollo Olga, Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi, Marzo Luigi, Stasi Anna Maria, Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Castriota Maria Grazia, Azienda Agricola di Canioni Fiorella, Azienda Agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stefania Stamerra, Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Simone Cosimo Antonio ja Masseria Alti Pareti Soc. agr. Arl velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 18.7.2016.

Valitus, jonka Juozas Edvardas Petraitis on tehnyt 7.3.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-460/15, Petraitis v. komissio, 18.12.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-137/16 P)

(2017/C 112/19)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Valittaja: Juozas Edvardas Petraitis (edustaja: T. Veščiūnas, advokatas)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 24.11.2016 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja velvoittanut Juozas Edvardas Petraitisin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Monster Energy Company on tehnyt 22.9.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-429/15, Monster Energy v. EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ), 14.7.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-501/16 P)

(2017/C 112/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Monster Energy Company (edustaja: P. Brownlow, solicitor)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on 16.2.2017 antamallaan määräyksellä päättänyt jättää valituksen tutkimatta.

Valitus, jonka Monster Energy Company on tehnyt 22.9.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-567/15, Monster Energy v. EUIPO – Mad Catz Interactive (musta neliö, jossa on neljä valkoista viivaa), 14.7.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-502/16 P)

(2017/C 112/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Monster Energy Company (edustaja: P. Brownlow, solicitor)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on 16.2.2017 antamallaan määräyksellä päättänyt jättää valituksen tutkimatta.

Valitus, jonka Anikó Pint on tehnyt 1.12.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-660/16, Pint v. komissio, 14.11.2016 antamasta määräyksestä

(Asia C-625/16 P)

(2017/C 112/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Anikó Pint (edustaja: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Euroopan unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 2.3.2017 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja määrännyt valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 22.12.2016 –
Minister Finansów v. Gmina Wrocław**

(Asia C-665/16)

(2017/C 112/23)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Minister Finansów

Vastapuoli: Gmina Wrocław

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kiinteän omaisuuden omistusoikeuden siirto suoraan lain nojalla kunnalta valtiolle korvausta vastaan yhteisestä arvonnäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 14 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu verollinen liiketoimi, jos kansallisesta säännöstöstä ilmenee, että tätä kiinteä omaisuutta hallinnoi edelleen kunnanjohtaja, joka on veronsaajan edustaja ja samanaikaisesti kunnan täytäntöönpanoelin?

Onko edellä esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, onko korvaus kunnalle todellinen vai onko se ainoastaan kunnan talousarvioon tehty sisäinen uudelleenkirjaus?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte di Appello di Torino (Italia) on esittänyt 2.1.2017 – Petronas
Lubricants Italy SpA v. Livio Guida**

(Asia C-1/17)

(2017/C 112/24)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte di Appello di Torino

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Petronas Lubricants Italy SpA

Vastapuoli: Livio Guida

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽¹⁾ 20 artiklan 2 kohdan mukaan työnantajalla, jonka kotipaikka on Euroopan unionin jäsenvaltiossa ja jota vastaan sen entinen työntekijä on (asetuksen 19 artiklan mukaisesti) nostanut kanteen sen valtion tuomioistuimissa, missä työnantajan kotipaikka on, mahdollisuus nostaa vastakanne työntekijää vastaan siinä tuomioistuimessa, jossa alkuperäinen kanne on vireillä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko asetuksen (EY) N:o 44/2001 20 artiklan 2 kohdan mukaan se tuomioistuin, jossa alkuperäinen kanne on vireillä, toimivaltainen myös siinä tapauksessa, ettei työnantajan nostama vastakanne koske saatavaa, joka on alun perin työnantajan oma, vaan saatavaa, joka on alun perin jonkin toisen tahon (joka on rinnakkaisen työsopimuksen nojalla samanaikaisesti saman työntekijän työnantaja), ja että vastakanne perustuu saatavien siirtoa koskevaan sopimukseen, jonka osapuolina ovat työnantaja ja saatavan alkuperäinen haltija ja joka on tehty työnantajan nostaman pääkanteen vireille tulon jälkeen?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
3.1.2017 – Sporting Odds Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása**

(Asia C-3/17)

(2017/C 112/25)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sporting Odds Limited

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 56 artiklaa, syrjäntäkiellon periaatetta ja edellytystä, jonka mukaan jäsenvaltion on onnenpelitoimintaa rajoittaessaan toimittava johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti ja jota koskevan lainsäädännön tavoitteeksi jäsenvaltio ilmoittaa peliriippuvuuden torjumisen ja kuluttajien suojelun, tulkittava siten, että niiden vastainen on internetissä ja muualla kuin internetissä järjestettävää urheilu- ja hevoskilpailuvedonlyöntiä koskeva jäsenvaltion monopoli, kun yksityiset palvelujen tarjoajat ovat valtion suorittamasta markkinoiden uudelleenjärjestelystä lähtien toimiluvan saatuaan voineet järjestää kyseisessä jäsenvaltiossa fyysisesti olemassa olevissa kasinoissa huomattavan riippuvuusvaaran aiheuttavia muita online- ja offline-onnenpelejä (kasinopelit, korttipelit, raha-automaatit, online-kasinopelit, online-korttipelit)?
- 2) Onko SEUT 56 artiklaa, syrjäntäkiellon periaatetta ja edellytystä, jonka mukaan jäsenvaltion on onnenpelitoimintaa rajoittaessaan toimittava johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti, tulkittava siten, että kyseistä määräystä on rikottu eikä mainittua edellytystä ole noudatettu, jos voidaan osoittaa, että peliriippuvuuden torjuntaan ja kuluttajien suojeluun liittyvällä lain tavoitteella perustellusta markkinoiden uudelleenjärjestelystä todellisuudessa seuraa, että kasinoiden lukumäärä, kasinoilta vuosittain kannettavan rahapeliveron määrä, kasinoiden toimilupamaksuista saatavien tulojen arvioitu tuotto valtion budjettiin, pelaajien ostamien pelipolettien määrä ja raha-automaattien pelioikeuksiin käytetyt rahamäärät ovat jatkuvassa kasvussa valtion suorittamasta markkinoiden uudelleenjärjestelystä lähtien?
- 3) Onko SEUT 56 artiklaa, syrjäntäkiellon periaatetta ja edellytystä, jonka mukaan jäsenvaltion on onnenpelitoimintaa rajoittaessaan toimittava johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti, tulkittava siten, että kyseistä määräystä on rikottu eikä mainittua edellytystä ole noudatettu, jos voidaan osoittaa, että valtion monopolin käyttöönotolla ja yksityisille palvelujen tarjoajille annettulla luvalla onnenpelien järjestämiseen eli toimenpiteillä, joita on perusteltu kyseisen lainsäädännön perustavoitteilla, joihin ovat peliriippuvuuden torjunta ja kuluttajien suojelu, on myös valtion muiden budjettimenojen ja julkisten tehtävien rahoittamiseen liittyvä talouspoliittinen tavoite eli pelitoiminnasta saatujen nettotulojen lisääminen ja huomattavan suuren voiton saaminen kasinomarkkinoilla mahdollisimman lyhyessä ajassa?
- 4) Onko SEUT 56 artiklaa, syrjäntäkiellon periaatetta ja edellytystä, jonka mukaan jäsenvaltion on onnenpelitoimintaa rajoittaessaan toimittava johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti, tulkittava siten, että kyseistä määräystä on rikottu eikä mainittua edellytystä ole noudatettu tai että palvelujen tarjoajia kohdellaan perusteettomasti eri tavoin, jos voidaan osoittaa, että jäsenvaltio perustelee tiettyjen sähköisten onnenpelien jäämistä tämän valtion monopolin alaisuuteen samalla pakottavalla syyllä, johon se vetoaa samaan aikaan kuin se asettaa saataville yhä enemmän toimilupia muiden onnenpelien järjestämistä varten?

- 5) Onko SEUT 56 artiklaa ja syrjintäkiellon periaatetta tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että toimiluvan sähköisten kasinopelien järjestämiseen voivat saada yksinomaan sellaiset palvelujen tarjoajat, jotka harjoittavat toimintaansa Unkarissa fyysisesti olemassa olevissa kasinoissa (toimiluvalla), ja että sellaisille palvelujen tarjoajille, joilla ei ole Unkarissa fyysisesti olemassa olevaa kasinoa – mukaan lukien ne palvelujen tarjoajat, joilla on fyysinen kasino toisessa jäsenvaltiossa – ei myönnetä lupaa sähköisten kasinopelien järjestämiseen?
- 6) Onko SEUT 56 artiklaa ja syrjintäkiellon periaatetta tulkittava siten, että ne ovat esteenä menettelylle, jossa joko julkaisemalla tarjouskilpailun toimilupien myöntämiseksi fyysisesti olemassa olevassa kasinossa harjoitettavalle toiminnalle tai sallimalla luotettavan onnenpeliyrittäjän esittää tarjouksen toimiluvan saamiseksi tällaiselle kasinolle jäsenvaltio varmistaa periaatteessa mahdollisuuden siihen, että kuka tahansa – myös toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut – laissa asetetut edellytykset täyttävä palvelujen tarjoaja voi saada oikeuden harjoittaa tällaista kasinotoimintaa ja sen saatuaan luvan sähköiseen kasinotoimintaan, mutta jossa asianomainen jäsenvaltio ei aloita toimiluvan myöntämistä koskevaa julkista ja läpinäkyvää tarjouskilpailumenettelyä eikä palvelujen tarjoajalla käytännössä ole mahdollisuutta esittää tarjousta ja jossa jäsenvaltion viranomaiset tämän vuoksi toteavat kyseisen tarjoajan tarjonnan palveluja luvatta ja siis lainvastaisesti ja määräävät tälle hallinnolliseksi katsotun seuraamuksen?
- 7) Onko SEUT 56 artiklaa, syrjintäkiellon periaatetta ja edellytystä, jonka mukaan lupajärjestelmän on oltava läpinäkyvä, objektiivinen ja julkinen, tulkittava siten, että ne ovat esteenä menettelylle, jossa jäsenvaltio ottaa käyttöön tiettyjä onnenpelipalveluja koskevien toimilupien myöntämiseen liittyvän tarjouskilpailujärjestelmän ja jossa toimiluvat myöntävä elin voi toimilupaa koskevan tarjouskilpailun aloittamisen sijasta tehdä toimilupasopimuksen myös luotettavien onnenpeliyritysten kanssa sen sijaan, että se pelkällä toimilupaa koskevan tarjouskilpailun julkaisemisella antaisi kaikille palvelujen tarjoajille mahdollisuuden ottaa samoilla edellytyksillä osaa kyseiseen kilpailuun?
- 8) Jos seitsemänteen kysymykseen vastataan kieltävästi ja jos jäsenvaltio voi ottaa käyttöön useanlaisia menettelyjä saman toimiluvan saamiseksi, onko jäsenvaltion SEUT 56 artiklaa sovellettaessa taattava näiden menettelyjen vastaavuus kyseistä perusvapautta koskevien unionin oikeuden säännösten ja määräysten tehokkuuden varmistamiseksi, kun edellytys, jonka mukaan lupajärjestelmän on oltava läpinäkyvä, objektiivinen ja julkinen, sekä yhdenvertaisen kohtelun periaate otetaan huomioon?
- 9) Vaikuttaako kysymyksiin 6–8 annettaviin vastauksiin se, ettei toimilupapäätöksestä voida kummassakaan tapauksessa valittaa tuomioistuimeen eikä siihen ole muutakaan tehokasta muutoksenhakukeinoa?
- 10) Onko SEUT 56 artiklaa, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEU) 4 artiklan 3 kohdassa määrättyä vilpittömän yhteistyön periaatetta, jäsenvaltioiden institutionaalista ja menettelyllistä autonomiaa, kun niitä tarkastellaan perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan valossa, ja niistä johtuvia vaatimuksia, joiden mukaan jokaisella on oltava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeus puolustautua, tulkittava siten, että pääasialla käsittelevä kansallinen tuomioistuin voi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmeneviä, unionin oikeudessa asetettuja edellytyksiä tutkiessaan ja kyseisen jäsenvaltion säätämien rajoitusten tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta tarkastellessaan myös omasta aloitteestaan määrätä ja toimittaa tutkimuksen ja todistelumenettelyn silloinkin, kun jäsenvaltion kansallisissa prosessisäännöksissä ei anneta sille tällaista toimivaltaa?
- 11) Onko SEUT 56 artiklaa, kun sitä tarkastellaan perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan valossa ja ottaen huomioon niistä johtuvat vaatimukset, joiden mukaan jokaisella on oltava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeus puolustautua, tulkittava siten, ettei pääasialla käsittelevä kansallinen tuomioistuin voi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmeneviä, unionin oikeudessa asetettuja edellytyksiä tutkiessaan ja kyseisen jäsenvaltion säätämien rajoitusten tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta tarkastellessaan asettaa todistustaakkaa rajoitusten kohteena olevalle palvelujen tarjoajalle, vaan kyseisen jäsenvaltion ja käytännössä riidanalaisen päätöksen tehneen viranomaisen on perusteltava ja näytettävä toteen se, että kyseessä oleva kansallinen lainsäädäntö soveltuu yhteen unionin oikeuden kanssa ja täyttää tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta koskevat edellytykset, ja että tällaisen näytön puuttumisesta jo sellaisenaan seuraa, että kyseessä olevalla kansallisella lainsäädännöllä rikotaan unionin oikeutta?

- 12) Onko SEUT 56 artiklaa, kun otetaan myös huomioon perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa määrätty oikeus hyvään hallintoon, perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määrätty oikeus tulla kuulluksi, perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa määrätty perusteluvelvollisuus ja SEU 4 artiklan 3 kohdassa määrätty vilpittömän yhteistyön periaate sekä jäsenvaltion institutionaalista ja menettelyllistä autonomiaa koskeva periaate, tulkittava siten, etteivät nämä edellytykset täyty, jollei jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kansallisen säännöksen perusteella ilmoita onnenpelejä tarjoavalle palvelujen tarjoajalle hallinnollisen seuraamusmenettelyn aloittamisesta ja jollei se hallinnollisen menettelyn myöhemmässä vaiheessa pyydä palvelujen tarjoajalta lausuntoa siitä, soveltuvatko jäsenvaltion säännökset yhteen unionin oikeuden kanssa, ja sitä hankkimatta määrää yksiasteisessa menettelyssä kansallisessa oikeudessa hallinnolliseksi katsotun seuraamuksen antamatta päätöksen perusteluissa yksityiskohtaista kuvausta kyseisestä yhteensoveltuvuudesta ja sitä tukevasta näytöstä?
- 13) Täytyvätkö SEUT 56 artiklassa, perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a ja c alakohdassa sekä 47 ja 48 artiklassa asetetut edellytykset sekä niistä johtuva vaatimus, jonka mukaan jokaisella on oltava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeus puolustautua, jos onnenpelejä järjestävällä palvelujen tarjoajalla on mahdollisuus riittauttaa kansallisen lainsäädännön yhteensoveltuvuus unionin oikeuden kanssa ensimmäistä kertaa yksinomaan kansallisessa tuomioistuimessa?
- 14) Onko SEUT 56 artiklaa ja jäsenvaltion velvollisuutta oikeuttaa palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittaminen tai esittää sille syyt tulkittava siten, ettei jäsenvaltio ole noudattanut kyseistä velvollisuutta, jos ajankohtana, jona kyseisestä rajoituksesta päätettiin, ei ollut olemassa rajoituksen yleisen järjestyksen mukaisuutta tukevaa merkityksellistä ja pätevää tutkimusta, eikä sitä edelleenkään ole?
- 15) Kun määrättävissä olevan hallinnollisen seuraamusmaksun määrää koskeva lainsäädäntökehys, kyseisen seuraamusmaksun kohteena olevan toiminnan luonne ja erityisesti kyseisen toiminnan suhde yleiseen järjestykseen ja yleiseen turvallisuuteen sekä seuraamusmaksun repressiivinen tarkoitus otetaan huomioon, voidaanko perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan perusteella katsoa, että kyseinen hallinnollinen seuraamusmaksu on "rangaistuksenluonteinen", ja vaikuttaako tämä seikka kysymyksiin 11–14 annettaviin vastauksiin?
- 16) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että jos ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen on edeltäviin kysymyksiin annettujen vastausten perusteella vahvistettava kyseisten säännösten ja niiden soveltamisen lainvastaisuus, käsiteltävässä asiassa on todettava, että SEUT 56 artiklan kanssa yhteensoveltumattomien kansallisten säännösten perusteella määrätty seuraamus on sekin unionin oikeuden vastainen?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Saksa) on esittänyt
10.1.2017 – Thomas Hübner v. LVM Lebensversicherungs AG**

(Asia C-11/17)

(2017/C 112/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Thomas Hübner

Vastaaja: LVM Lebensversicherungs AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 10.11.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/96/ETY⁽¹⁾ liitteessä II olevaa A kohtaa [kun sitä luetaan yhdessä direktiivin 90/619/ETY]⁽²⁾ 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan kanssa, tulkittava siten, että kuluttajalla on oikeus peruuttaa henki- tai eläkevakuutus koko sen ajan, jolloin hän maksaa vakuutusmaksuja, jos hän on maksanut sopimukseen perustuvia vakuutusmaksuja usean vuoden ajan tietämättä peruuttamisoikeudesta sen vuoksi, että henki- tai eläkevakuutusyhtiö on antanut hänelle virheellisiä tietoja?

- 2) Onko kansallinen säännöstö, jonka mukaan kuluttaja menettää lojaliteettiajatuksen vuoksi peruuttamisoikeutensa sillä perusteella, että vakuutuksenottaja, joka ei tiennyt oikeudestaan peruuttaa sopimus, on suorittanut vakuutusmaksuja säännöllisesti edelleen siihen saakka, kunnes hän sai tietää kyseisestä oikeudesta, yhteensopeltuva edellä mainitun direktiivin kanssa?

- ⁽¹⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/ETY (EYVL 1992, L 360, s. 1).
- ⁽²⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY (EYVL 1990, L 330, s. 50).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 18.1.2017 – Vincent Pierre Oberle

(Asia C-20/17)

(2017/C 112/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Hakija ja valittaja: Vincent Pierre Oberle

Ennakkoratkaisukysymys

Onko toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 650/2012⁽¹⁾ 4 artiklaa tulkittava siten, että siinä määritetään myös yksinomainen kansainvälinen toimivalta kansallisten perintötodistusten, joita eurooppalainen perintötodistus ei ole korvannut, antamiseen asianomaisissa jäsenvaltioissa (ks. asetuksen N:o 650/2012 62 artiklan 3 kohta) sillä seurauksella, että kansallisen lainsäätäjän antamat poikkeavat säännökset, jotka koskevat kansainvälistä toimivaltaa kansallisten perintötodistusten antamiseen – kuten Saksassa perhelain (Familiengesetzbuch) 105 § –, ovat pätemättömiä ylemmänasteisen unionin oikeuden rikkomisen vuoksi?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 201, s. 107.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší soud České republiky (Tšekki) on esittänyt 18.1.2017 – Catlin Europe SE v. O. K. Trans Praha spol. s r. o.

(Asia C-21/17)

(2017/C 112/28)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší soud České republiky

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Catlin Europe SE

Vastapuoli: O. K. Trans Praha spol. s r. o.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 ⁽¹⁾ 20 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että jos vastaanottajalle ei ole ilmoitettu oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 ⁽²⁾ kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 ⁽³⁾ (jäljempänä asiakirjojen tiedoksiantamista koskeva asetus) 8 artiklan 1 kohdassa säädetystä mahdollisuudesta kieltäytyä tiedoksiannettavan asiakirjan vastaanottamisesta, vastapuolella (vastaanottajalla) on tällä perusteella oikeus pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 (jäljempänä eurooppalaista maksamismääräystä koskeva asetus) 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 399, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 2000, L 160, s. 37.

⁽³⁾ EUVL 2007, L 324, s. 79.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 18.1.2017 –
Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst v. Itävallan tasavalta**

(Asia C-24/17)

(2017/C 112/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

1.1. Onko unionin oikeutta, erityisesti direktiivin 2000/78/EY ⁽¹⁾ 1, 2 ja 6 artiklaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 21 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jolla (aikaisempien ennen 18 vuoden ikää täyttäneiden palvelusajanjaksojen huomioon ottamisen osalta) iän perusteella syrjivä palkkausjärjestelmä korvataan uudella palkkausjärjestelmällä, mutta vanhat työntekijät siirtyvät uuteen palkkausjärjestelmään siten, että uusi palkkausjärjestelmä tulee voimaan taannehtivasti sen perustana olevan lain voimaantuloajankohdasta alkaen, kun taas alkuluokittelu uuteen palkkausjärjestelmään määräytyy vanhan palkkausjärjestelmän mukaisesti tietyltä siirtymäkuukaudelta (helmikuu 2015) tosiasiallisesti maksetun palkan perusteella, joten tähänastisella ikään perustuvalla syrjinnällä on edelleen taloudellisia vaikutuksia?

1.2. Jos kysymykseen 1.1. vastataan myöntävästi:

Onko unionin oikeutta, erityisesti direktiivin 2000/78/EY 17 artiklaa, tulkittava siten, että vanhojen työntekijöiden, joita syrjittiin aikaisempien ennen 18 vuoden ikää täyttäneiden palvelusajanjaksojen huomioon ottamisen osalta vanhassa palkkausjärjestelmässä, on saatava taloudellinen hyvitys, jos tällä ikään perustuvalla syrjinnällä on myös uuteen palkkausjärjestelmään siirtymisen jälkeen taloudellisia vaikutuksia?

1.3. Jos kysymykseen 1.1 vastataan kieltävästi:

Onko unionin oikeutta, erityisesti perusoikeuskirjan 47 artiklaa, tulkittava siten, että siinä vahvistettu oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vanhaa syrjivää palkkausjärjestelmää ei enää sovelleta meneillään olevissa ja tulevaisuudessa menettelyissä ja vanhojen työntekijöiden palkkauksen siirtyminen uuteen palkkausjärjestelmään määräytyy pelkästään siirtymäkuukaudelta laskettavan tai maksetun palkan perusteella?

2. Onko unionin oikeutta, erityisesti SEUT 45 artiklaa, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohtaa ja perusoikeuskirjan 20 artiklaa ja sitä seuraavaa artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä lainsäädännölle, jonka mukaan sopimussuhteisen julkishallinnon työntekijän aikaisemmat palvelusajanjaksot, jotka ovat kertyneet

— palvelussuhteessa Euroopan talousalueen jäsenvaltion, Turkin tasavallan tai Sveitsin valaliiton aluehallintoelimeen tai kuntayhtymään, Euroopan unionin toimielimeen tai valtioiden väliseen järjestöön, johon Itävalta kuuluu, tai muuhun vastaavaan elimeen, voidaan ottaa huomioon kokonaisuudessaan

— palvelussuhteessa muuhun työnantajaan ainoastaan harjoitettaessa merkityksellistä ammattia tai suoritettaessa merkityksellistä hallinnollista harjoittelua, voidaan ottaa huomioon yhteensä enintään kymmenen vuoden osalta?

⁽¹⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 28.11.2000 annettu direktiivi 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16).

⁽²⁾ EUVL 2011, L 141, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 23.1.2017 – Sucrerie de Toury SA
v. Ministre de l'Économie et des Finances**

(Asia C-31/17)

(2017/C 112/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sucrerie de Toury SA

Vastapuoli: Ministre de l'Économie et des Finances

Ennakkoratkaisukysymys

Kuuluvatko lämmön ja sähkön yhteistuotantoon käytettävät energiatuotteet yksinomaan 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin N:o 2003/96/EY ⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohdan c alakohdassa annetun verovapautusmahdollisuuden alaan vai kuuluvatko ne myös niiden sen osan osalta, jonka kulutus vastaa sähkön tuotantoa, saman direktiivin 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn verovapautusta koskevan velvollisuuden soveltamisalaan?

⁽¹⁾ Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/96/EY (EUVL 2003, L 283, s. 51).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 25.1.2017 – Lubrizol France SAS v. Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

(Asia C-39/17)

(2017/C 112/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation (Ranska)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lubrizol France SAS

Vastapuoli: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko SEUT 28 ja SEUT 30 artikla esteenä sille, että tahon, joka on velvollinen maksamaan yhteisvastuullisen sosiaaliturvamaksun ja sen lisäosan, tai jonkun muun tämän puolesta yrityksen tarpeita varten Ranskasta Euroopan unionin toiseen jäsenvaltioon siirtämien tavaroiden arvo otetaan huomioon määritettäessä kyseisten maksujen määräytymisperusteena olevaa kokonaisliikevaihtoa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 26.1.2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG v. Verbraucherzentrale NRW eV

(Asia C-40/17)

(2017/C 112/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fashion ID GmbH & Co.KG

Vastapuoli: Verbraucherzentrale NRW eV

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ 22, 23 ja 24 artiklan säännösten kanssa ristiriidassa kansallinen säännöstö, jolla tietosuojaviranomaisten toimintavaltuuksien ja rekisteröidyn käytettävissä olevien oikeussuojakeinojen ohella myönnetään kuluttajien etujen turvaamiseen pyrkiville yleishyödyllisille yhdistyksille valtuus oikeuksien loukkaamisen tapauksessa ryhtyä toimiin oikeuksien loukkaajaa vastaan?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko esillä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa joku liittyy verkkosivustolleen ohjelmakoodin, joka saa käyttäjän selaimen pyytämään sisältöjä sivulliselta ja tässä yhteydessä välittää henkilötietoja sivulliselle, kyseinen koodin liittävä taho yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun direktiivin 95/46/EY (EYVL 1995, L 281, 23.11.1995, s. 31) 2 artiklan d kohdassa tarkoitettu rekisterinpitäjä, jos se ei itse voi vaikuttaa tähän tietojenkäsittelytoimeen?

- 3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d kohtaa tulkittava siten, että sillä säännellään vastuuta sikäli tyhjentävästi, että se on esteenä siviilioikeudellisten vaatimusten kohdistamiselle sellaiseen sivulliseen, joka ei ole rekisterinpitäjä mutta joka aiheuttaa käsittelytoimen vaikuttamatta toimeen?
- 4) Kenen "oikeutettua intressiä" on esillä olevan kaltaisessa tilanteessa pidettävä ratkaisevana suoritettaessa direktiivin 95/46/EY 7 artiklan f kohdassa tarkoitettu punnitseminen? Ulkopuolisten sisältöjen liittämistä koskevaa intressiä vai sivullisen intressiä?
- 5) Kenelle direktiivin 95/46/EY 7 artiklan a kohdassa ja 2 artiklan h kohdassa tarkoitettu suostumus on annettava esillä olevan kaltaisessa tilanteessa?
- 6) Koskeeko direktiivin 95/46/EY 10 artiklassa säädetty tiedonantovelvollisuus esillä olevan kaltaisessa tilanteessa myös verkkosivuston ylläpitäjää, joka on liittänyt ulkopuolisen sisällön ja siten aiheuttaa sivullisen suorittaman henkilötietojen käsittelyn?

(¹) EYVL 1995, L 281, s. 31.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka (Alankomaat) on esittänyt 1.2.2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Asia C-47/17)

(2017/C 112/33)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko pyynnön saaneen jäsenvaltion vastattava kahden viikon kuluessa soveltamisasetuksen (¹) 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun uudelleen käsittelypyyntöön, kun otetaan huomioon Dublin-asetuksen (²) ja menettelydirektiivin (³) tavoite, sisältö ja ulottuvuus?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, onko silloin sovellettava, kun otetaan huomioon soveltamisasetuksen 5 artiklan 2 kohdan viimeinen virke, enintään yhden kuukauden määräaika, josta säädetään asetuksen N:o 343/2003 (⁴) 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa (sittemmin Dublin-asetuksen 25 artiklan 1 kohta)?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, onko pyynnön saaneen jäsenvaltion soveltamisasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa käytetyn sanan "beijvert" ["pyrittävä"] takia vastattava uudelleen käsittelypyyntöön kohtuullisessa ajassa?
- 4) Mikäli pyynnön saaneen jäsenvaltion on vastattava uudelleen käsittelypyyntöön soveltamisasetuksen 5 artiklan 2 kohdan perusteella kohtuullisessa ajassa, voidaanko ajanjaksoa, joka on kestänyt yli kuusi kuukautta, kuten käsiteltävässä asiassa, pitää vielä kohtuullisena aikana? Mikäli tähän kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitä on siinä tapauksessa pidettävä kohtuullisena aikana?
- 5) Minkä on oltava seuraus siitä, että pyynnön saanut jäsenvaltio ei vastaa uudelleen käsittelypyyntöön kahden viikon kuluessa, kuukauden kuluessa tai kohtuullisessa ajassa? Onko pyynnön esittänyt jäsenvaltio vai pyynnön saanut jäsenvaltio silloin vastuussa ulkomaalaisen henkilön turvapaikkahakemuksen aineellisesta käsittelystä?

- 6) Mikäli lähtökohtana on pidettävä sitä, että pyynnön saanut jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen aineellisesta käsittelystä sen vuoksi, että se on jättänyt vastaamatta uudelleen käsittelypyyntöön soveltamisasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa, minkä ajan kuluessa pyynnön esittäneen jäsenvaltion, eli käsiteltävässä asiassa vastaajan, on tällöin ilmoitettava siitä hakijalle?

- (¹) Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamista koskevista säännöistä 2.9.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1560/2003 (EUVL 2003, L 222, s. 3).
- (²) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).
- (³) Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60).
- (⁴) Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio 18.2.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 343/2003 (EUVL 2003, L 50, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka (Alankomaat) on esittänyt 13.2.2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Asia C-48/17)

(2017/C 112/34)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko pyynnön saaneen jäsenvaltion vastattava kahden viikon kuluessa soveltamisasetuksen (¹) 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun uudelleen käsittelypyyntöön, kun otetaan huomioon Dublin-asetuksen (²) ja menettelydirektiivin (³) tavoite, sisältö ja ulottuvuus?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, onko silloin sovellettava, kun otetaan huomioon soveltamisasetuksen 5 artiklan 2 kohdan viimeinen virke, enintään yhden kuukauden määräaika, josta säädetään asetuksen N:o 343/2003 (⁴) 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa (sittämmin Dublin-asetuksen 25 artiklan 1 kohta)?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, onko pyynnön saaneen jäsenvaltion soveltamisasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa käytetyn sanan "beijvert" ["pyrittävä"] takia vastattava uudelleen käsittelypyyntöön kohtuullisessa ajassa?
- 4) Mikäli pyynnön saaneen jäsenvaltion on vastattava uudelleen käsittelypyyntöön soveltamisasetuksen 5 artiklan 2 kohdan perusteella kohtuullisessa ajassa, voidaanko ajanjaksoa, joka on kestänyt seitsemän ja puoli viikkoa, kuten käsiteltävässä asiassa, pitää vielä kohtuullisena aikana? Mikäli tähän kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitä on silloin pidettävä kohtuullisena aikana?
- 5) Minkä on oltava seuraus siitä, että pyynnön saanut jäsenvaltio ei vastaa uudelleen käsittelypyyntöön kahden viikon kuluessa tai kohtuullisessa ajassa? Onko pyynnön esittänyt jäsenvaltio vai pyynnön saanut jäsenvaltio silloin vastuussa ulkomaalaisen henkilön turvapaikkahakemuksen aineellisesta käsittelystä?

- 6) Mikäli lähtökohtana on pidettävä sitä, että pyynnön saanut jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen aineellisesta käsittelystä sen vuoksi, että se on jättänyt vastaamatta uudelleen käsittelypyyntöön soveltamisasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa, minkä ajan kuluessa pyynnön esittäneen jäsenvaltion, eli käsiteltävässä asiassa vastaajan, on tällöin ilmoitettava siitä hakijalle?

- ⁽¹⁾ Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamista koskevista säännöistä 2.9.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1560/2003 (EUVL 2003, L 222, s. 3).
- ⁽²⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).
- ⁽³⁾ Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60).
- ⁽⁴⁾ Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio 18.2.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 343/2003 (EUVL 2003, L 50, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 1.2.2017 – Koppers Denmark ApS v. Skatteministeriet

(Asia C-49/17)

(2017/C 112/35)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Koppers Denmark ApS

Vastaaja: Skatteministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY ⁽¹⁾ 21 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että itse tuotettujen energiatuotteiden kulutus muiden energiatuotteiden tuottamiseksi on vapautettu verosta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa tuotettuja energiatuotteita ei käytetä moottori- tai lämmityspolttoaineina?
- 2) Onko energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 21 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat rajoittaa vapautuksen soveltamisalaa siten, että sitä sovelletaan ainoastaan vastaavan energiatuotteen (ts. energiatuotteen, joka kulutetun energiatuotteen tapaan on myös veronalainen) tuotannossa käytetyn energiatuotteen kulutukseen?

⁽¹⁾ Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/96/EY (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL 2003, L 283, s. 51).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 3.2.2017 –
Bahtiar Fathi v. Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Asia C-56/17)

(2017/C 112/36)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bahtiar Fathi

Vastaaja: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Seuraako asetuksen (EU) N:o 604/2013 ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdasta, kun sitä tulkitaan yhdessä saman asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleen ja 17 artiklan kanssa, että jäsenvaltio voi tehdä päätöksen, jossa tutkitaan sille osoitettu asetuksen 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettu kansainvälistä suojelua koskeva hakemus, vaikkei kyseisen jäsenvaltion toimivallasta ole tehty nimenomaista päätöstä asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti, kun kyseisessä tapauksessa ei ole perusteita asetuksen 17 artiklan mukaiselle poikkeukselle?
- 2) Seuraako asetuksen (EU) N:o 604/2013 3 artiklan 1 kohdan toisesta virkkeestä, kun sitä tulkitaan yhdessä direktiivin 2013/32/EU ⁽²⁾ johdanto-osan 54 perustelukappaleen kanssa, että pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa on, jollei poikkeusta tehdä asetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tehtävä asetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen johdosta päätös, jossa jäsenvaltio sitoutuu tutkimaan hakemuksen asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti ja joka perustuu siihen, että hakijaan sovelletaan asetuksen säännöksiä?
- 3) Onko direktiivin 2013/32/EU 46 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen on oikeudenkäynnissä, jossa haetaan muutosta kansainvälisen suojelun epäämistä koskevaan päätökseen, arvioitava direktiivin johdanto-osan 54 perustelukappaleen mukaisesti, sovelletaanko hakijaan asetuksen (EU) N:o 604/2013 säännöksiä, kun jäsenvaltio ei ole tehnyt nimenomaista päätöstä toimivallastaan tutkia kansainvälistä suojelua koskeva hakemus asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti? Onko direktiivin 2013/32/EU johdanto-osan 54 perustelukappaleen perusteella lähtökohtana pidettävä sitä, että jos ei ole perusteita asetuksen N:o 604/2013 17 artiklan soveltamiselle ja direktiivin 2011/95/EU ⁽³⁾ perusteella kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen on tutkinut jäsenvaltio, jossa hakemus on tehty, kyseessä olevan henkilön oikeudellinen asema kuuluu asetuksen soveltamisalaan siinäkin tapauksessa, että jäsenvaltio ei ole tehnyt nimenomaista päätöstä toimivallastaan asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti?
- 4) Seuraako direktiivin 2011/95/EU 10 artiklan 1 kohdan b alakohdasta, että pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa on kyse uskontoon perustuvasta vainosta, jos hakija ei ole antanut lausumia tai esittänyt asiakirjoja mainittuun säännökseen sisältyvistä uskonnon käsitettä koskevista kaikista sellaisista osatekijöistä, joilla on perustavaa laatua oleva merkitys arvioitaessa kyseisen henkilön kuulumista tiettyyn uskontokuntaan?
- 5) Seuraako direktiivin 2011/95/EU 10 artiklan 2 kohdasta, että kyse on direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua uskontoon perustuvasta vainosta, jos hakija pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa väittää, että häntä on vainottu tiettyyn uskontokuntaan kuulumisen vuoksi, mutta hän ei ole antanut lausumia tai esittänyt näyttöä olosuhteista, jotka ovat luonteeltaan tiettyyn uskontokuntaan kuuluvalla henkilöllä ja jotka olisivat vainoajalle syy olettaa, että kyseinen henkilö kuuluu tiettyyn uskontokuntaan – muun muassa olosuhteet, jotka liittyvät uskonnollisten toimien tai uskonnollisten mielipiteenilmausten toteuttamiseen tai toteuttamatta jättämiseen –, tai uskontoon perustuvasta tai uskonnon määräämästä henkilökohtaisesta tai ryhmän käyttäytymisestä?

- 6) Seuraako direktiivin 2011/95/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohdasta, kun niitä tulkitaan yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 18 ja 10 artiklan ja direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun uskonnon käsitteen kanssa, että pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa
- a) unionin oikeudessa tarkoitettu uskonnon käsite ei sisällä tekoja, jotka jäsenvaltioiden kansallisen oikeuden mukaan ovat rangaistavia? Voidaanko sellaisia tekoja, jotka hakijan lähtömaassa ovat rangaistavia, pitää vainoamiseksi katsottavina tekoina?
- b) Onko uskontoon käännättämisen kiellon ja kyseisen maan lakien ja alemmanasteisten säädösten perustana olevan uskonnon oppien vastaisia tekoja koskevan kiellon yhteydessä katsottava hyväksyttäväksi sellaiset rajoitukset, jotka hakijan lähtömaassa on saatettu voimaan toisten henkilöiden oikeuksien ja vapauksien sekä yleisen järjestyksen turvaamiseksi? Ovatko edellä mainitut kiellot sellaisinaan mainituissa direktiivin säännöksissä tarkoitettuja vainoamiseksi katsottavia tekoja, jos kieltojen rikkomisesta voi seurata kuolemanrangaistus ja vaikka lakeja ei ole suunnattu nimenomaisesti mitään tiettyä uskontoa vastaan?
- 7) Seuraako direktiivin 2011/95/EU 4 artiklan 2 kohdasta, kun sitä tulkitaan yhdessä saman artiklan 5 kohdan b alakohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklan ja direktiivin 2013/32/EU 46 artiklan 3 kohdan kanssa, että pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointi voidaan suorittaa ainoastaan hakijan antamien lausumien ja esittämien asiakirjojen perusteella, mutta sallittua on kuitenkin vaatia näyttöä direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun uskonnon käsitteen piiriin kuuluvista puuttuvista osatekijöistä, kun
- kansainvälistä suojelua koskeva hakemus katsottaisiin ilman näitä tietoja perusteettomaksi direktiivin 2013/32/EU 32 artiklassa ja 31 artiklan 8 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja
- kansallisessa oikeudessa säädetään, että hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan viranomaisen on selvitettävä kaikki kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimiseksi merkitykselliset olosuhteet, ja mikäli kielteisestä päätöksestä on valitettu, osoitettava tuomioistuimelle, että kyseessä oleva henkilö ei ole tarjonnut tai esittänyt tällaista näyttöä?

- ⁽¹⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 604/2103 (EUVL 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 3.2.2017 – SCI Château du Grand Bois v. Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Asia C-59/17)

(2017/C 112/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SCI Château du Grand Bois

Vastapuoli: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sallitaanko 27.6.2008 annetun soveltamisasetuksen⁽¹⁾ 76, 78 ja 81 artiklassa se, että tarkastajat, jotka suorittavat paikalla tehtävän tarkastuksen, tulevat maatilalla alueelle ilman viljelijältä etukäteen saatua lupaa?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tehtävä ero sen mukaan, ovatko kyseessä olevat alueet suljettuja vai eivät?
- 3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko 27.6.2008 annetun soveltamisasetuksen 76, 78 ja 81 artikla sopusoinnussa kotirauhan loukkaamattomuuden periaatteen, sellaisena kuin se taataan Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa, kanssa?

⁽¹⁾ Viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tukiohjelmien, kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan, tuotantokyvyn ja viinialan tarkastusten osalta 27.6.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 555/2008 (EUVL 2008, L 170, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação do Porto (Portugali) on esittänyt 7.2.2017 – Saey Home & Garden NV/SA v. Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Asia C-64/17)

(2017/C 112/38)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação do Porto

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Saey Home & Garden NV/SA

Vastapuoli: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kanne nostettava Belgian tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan nojalla sillä perusteella, että Belgia on vastaajan tosiasiallinen kotipaikkavaltio?
- 2) Onko kanne nostettava Portugalin tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan a ja c alakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntisopimus ja että Portugali on ollut jäsenvaltio, jossa sopimuksesta johtuvat molemminpuoliset velvoitteet on pitänyt täyttää?
- 3) Onko kanne nostettava Espanjan tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan a ja c alakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntisopimus ja että Espanja on ollut jäsenvaltio, jossa sopimuksesta johtuvat molemminpuoliset velvoitteet on pitänyt täyttää?
- 4) Onko kanne nostettava Portugalin tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan a alakohdan ja b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntioikeudesta tehty puitesopimus, joka kantajan ja vastaajan välisessä suhteessa jakautuu useisiin kauppasopimuksiin, ja että kaikki myydyt tavarat olisi pitänyt toimittaa Portugaliin 21.1.2014 tehdyn toimituksen tapaan?
- 5) Onko kanne nostettava Belgian tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan a alakohdan ja b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntioikeudesta tehty puitesopimus, joka kantajan ja vastaajan välisessä suhteessa jakautuu useisiin kauppasopimuksiin, ja että vastaaja on toimittanut kaikki myydyt tavarat kantajalle Belgiassa?

- 6) Onko kanne nostettava Espanjan tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan a alakohdan ja b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntioikeudesta tehty puitesopimus, joka kantajan ja vastaajan välisessä suhteessa jakautuu useisiin kauppasopimuksiin, ja että kaikki myydyt tavarat on tarkoitettu toimitettavaksi Espanjassa ja liittyvät Espanjassa toteutettavaan liiketoimintaan?
- 7) Onko kanne nostettava Portugalin tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan a alakohdan ja b alakohdan toisen luetelmakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntioikeudesta tehty puitesopimus, jonka toteutustapana ovat olleet kantajan vastaajalle tarjoamat palvelut, ja että vastaaja on hyötynyt kantajan harjoittamasta liiketoiminnasta välillisesti?
- 8) Onko kanne nostettava Espanjan tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan a alakohdan ja b alakohdan toisen luetelmakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntioikeudesta tehty puitesopimus, jonka toteutustapana ovat olleet kantajan vastaajalle tarjoamat palvelut, vastaaja on hyötynyt kantajan harjoittamasta liiketoiminnasta välillisesti ja toiminta on tapahtunut Espanjassa?
- 9) Onko kanne nostettava Portugalin tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 5 alakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntisopimus ja kantajan ja vastaajan välinen riita on rinnastettava päämiehen (eli jälleenmyyntioikeuden antajan) ja Portugaliin sijoittautuneen agentin väliseen riitaan?
- 10) Onko kanne nostettava Espanjan tuomioistuimissa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 5 alakohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että asian kohteena on jälleenmyyntisopimus ja kantajan ja vastaajan välinen riita on rinnastettava päämiehen (eli jälleenmyyntioikeuden antajan) ja sellaisen agentin väliseen riitaan, jonka on katsottava sijoittautuneen Espanjaan, koska agentin on ollut määrä toteuttaa sopimusvelvoitteensa Espanjassa?
- 11) Onko kanne nostettava Belgian tuomioistuimissa, täsmällisemmin Kortrijkin alioikeudessa, asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan 1 kohdan nojalla (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) sillä perusteella, että osapuolet ovat kaikkeen vastaajan kantajalle myymän irtaimen kaupan sovellettavien yleisten sopimusehtojen 20 kohdan myötä sopineet oikeuspaikasta kirjallisesti ja Belgian lain mukaan pätevästi sanamuodolla "any dispute of any nature whatsoever shall be the exclusive jurisdiction of the courts of Kortrijk"?
- 12) Kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1215/2012 II luvun 2–7 jakson säännökset (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti), onko kanne nostettava Portugalin tuomioistuimissa sillä perusteella, että kantajan ja vastaajan välisen sopimussuhteen pääasialliset liittymäkohdat liittyvät Portugalin alueeseen ja oikeusjärjestykseen?
- 13) Kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1215/2012 II luvun 2–7 jakson säännökset (saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti), onko kanne nostettava Espanjan tuomioistuimissa sillä perusteella, että kantajan ja vastaajan välisen sopimussuhteen pääasialliset liittymäkohdat liittyvät Espanjan alueeseen ja oikeusjärjestykseen?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 (EUVL 2012, L 351, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rayonen sad – Varna (Bulgaria) on esittänyt 7.2.2017 – Todor Iliev v. Blagovesta Ilieva

(Asia C-67/17)

(2017/C 112/39)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rayonen sad – Varna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Todor Iliev

Vastaaja: Blagovesta Ilieva

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko entisten puolisojen välinen riita-asia, joka koskee avioliiton aikana yhteisenä omaisuutena hankitun irtaimen omaisuuden jakamista, asetuksen N:o 44/2001 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu aviovarallisuussuhteita koskeva asia?
- 2) Onko oikeusriita, joka koskee sellaisen irtaimen omaisuuden jakamista, joka on hankittu avioliiton aikana mutta joka on rekisteröity vain toisen puolison nimissä toimivaltaisessa kansallisessa viranomaisessa, asetuksen N:o 44/2001 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan suljettu sen soveltamisalaan ulkopuolelle?
- 3) Mikä tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään riita-asian, jossa asianosaisina ovat entiset puoliset, jotka oli vihitty siviilivihkimisellä ja jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaisia, mutta menettelyn kuluessa on osoitettu, että ajankohtina, jolloin avioliitto solmittiin, omaisuus hankittiin, avioliitto päättyi ja hakemus omaisuuden jakamiseksi avioliiton päättymisen jälkeen, heidän asuinpaikkansa oli toisessa jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 17.2.2017 – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy v. Abnormal Load Services (International) Limited

(Asia C-88/17)

(2017/C 112/40)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy

Vastaaja: Abnormal Load Services (International) Limited

Ennakkoratkaisukysymys

Miten palvelun suorittamisaikaa tai -paikat määräytyvät Neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaan silloin, kun kyse on jäsenvaltioiden välistä tavarankuljetusta koskevasta sopimuksesta ja kun kuljetus muodostuu useista osuuksista, joissa käytetään eri kuljetusmuotoja?

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EYVL 2009, L 12, s. 1)

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 23.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Castellón – Espanja) – Banco Popular Español SA v. Elena Lucaciu ja Cristian Laurentiu Lucaciu

(Asia C-349/15) ⁽¹⁾

(2017/C 112/41)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 302, 4.9.2015.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 23.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Zamora – Espanja) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez v. Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Asia C-381/15) ⁽¹⁾

(2017/C 112/42)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 302, 14.9.2015.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 23.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia de Alicante – Espanja) – Manuel González Poyato ja Ana Belén Tovar García v. Banco Popular Español SA

(Asia C-34/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/43)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 26.1.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Navarra – Espanja) – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor v. Joaquín Taberna Carvajal

(Asia C-352/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/44)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 5.9.2016.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2017 – ASPLA ja Armando Álvarez v. Euroopan unioni

(Asia T-40/15) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Kannekirjelmän täsmällisyys — Vanhentuminen — Tutkittavaksi ottaminen — Perusoikeuskirjan 47 artikla — Tuomion antaminen kohtuullisessa ajassa — Aineellinen vahinko — Maksamatta jätetylle sakolle kertyneet korot — Pankkitakauskulut — Syy-yhteys)

(2017/C 112/45)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Plásticos Españoles SA (ASPLA) (Torrelavega, Espanja) ja Armando Álvarez SA (Madrid, Espanja) (edustajat: aluksi asianajajat M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt ja S. Moya Izquierdo, sitten M. Troncoso Ferrer ja S. Moya Izquierdo)

Vastaaja: Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: aluksi A. Placco, sitten J. Inghelram, Á. Almendros Manzano ja P. Giusta)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: P. van Nuffel, F. Castilla Contreras ja C. Urraca Caviedes)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus sen vahingon korvaamiseksi, joka kantajille on väitetysti aiheutunut unionin yleisessä tuomioistuimessa 16.11.2011 annettuun tuomioon ASPLA vastaan komissio (T-76/06, ei julkaistu, EU:T:2011:672) ja 16.11.2011 annettuun tuomioon Álvarez vastaan komissio (T-78/06, ei julkaistu, EU:T:2011:673) johtaneissa asioissa käyttäen oikeudenkäyntien keston vuoksi

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin, veloitetaan maksamaan Plásticos Españoles, SA:lle (ASPLA) 44 951,24 euron suuruinen ja Armando Álvarez, SA:lle 111 042,48 euron suuruinen korvaus aineellisesta vahingosta, joka näille yhtiöille on aiheutunut siitä, että 16.11.2011 annettuun tuomioon ASPLA vastaan komissio (T-76/06, ei julkaistu, EU:T:2011:672) ja 16.11.2011 annettuun tuomioon Álvarez vastaan komissio (T-78/06, ei julkaistu, EU:T:2011:673) johtaneissa asioissa oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto ylittyi. Kumpaankin korvaukseen on lisättävä hyvityskorot, jotka lasketaan 27.1.2015 lukien tämän tuomion julistamiseen asti ja Eurostatin (Euroopan unionin tilastotoimiston) siinä jäsenvaltiossa, johon nämä yhtiöt ovat sijoittautuneet, kyseisellä aikavälillä toteaman vuotuisen inflaatioprosentin mukaisesti.
- 2) Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin korvauksiin lisätään viivästyskorot, jotka lasketaan tämän tuomion julistamisesta siihen asti, kunnes korvaus on kokonaan maksettu, sen korkokannan mukaisesti, jonka määrä vastaa Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkokantaa korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) ASPLA ja Armando Álvarez sekä Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 5) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 89, 16.3.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2017 – Hernández Zamora v. EUIPO – Rosen Tantau (Paloma)

(Asia T-369/15) ⁽¹⁾

(Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Paloma rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Paloma — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohta)

(2017/C 112/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Hernández Zamora SA (Murcia, Espanja) (edustajat: asianajajat J. L. Rivas Zurdo ja I. Munilla Muñoz)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: E. Zaera Cuadrado)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Rosen Tantau KG (Uetersen, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Kunze ja G. Würtenberger)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 21.4.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1697/2014-2), joka koskee Hernández Zamora SA:n ja Rosen Tantau KG:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Hernández Zamora SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 320, 28.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2017 – European Dynamics Luxembourg ym. v. EMA

(Asia T-441/15) ⁽¹⁾

(Välityslauseke — Monivaiheinen rinnakkainen puitesopimus EMA/2012/I0/ICT — Ulkoisten palvelujen tarjoaminen tietokoneohjelmien alalla — Kantajille osoitettu palvelujen tarjoamista koskeva pyyntö — Kantajien esittämien ehdokkaiden hylkääminen — Oikeasuhteisuus — Kanteen luonnehtiminen osittain uudelleen — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)

(2017/C 112/47)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantajat: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreikka) ja European Dynamics Belgium SA (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat I. Ampazis ja M. Sfyri, sitten asianajajat M. Sfyri, D. Papadopoulou ja C. N. Dede)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA) (asiamiehet: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, G. Gavriilidou ja P. Eyckmans)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus EMA:n 4.6.2015 tekemän sen päätöksen kumoamiseksi, joka annettiin tiedoksi teknologisten ja viestintätekniisten voimavarojen johtajan lähettämällä sähköpostilla ja jolla hylättiin kaksi kantajien ehdottamaa ehdokasta vastauksena puitesopimuksen EMA/2012/10/ICT palvelujen tarjoamista koskevaan pyyntöön, ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus niiden vahinkojen korvaamiseksi, joita kantajille väitetysti aiheutui tästä päätöksestä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ja European Dynamics Belgium SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 328, 5.10.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2017 – Batmore Capital v. EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK)

(Asia T-596/15) ⁽¹⁾

(Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki POCKETBOOK — Aikaisemmat kansalliset kuviomerkit POCKET — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohhta)

(2017/C 112/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Batmore Capital Ltd (Tortola, Brittiläiset Neitsytsaaret) (edustaja: asianajaja D. Masson)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Univers Poche (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja F. Dumont)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 30.7.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1952/2014-1), joka koskee Univers Pochen ja Batmore Capital Ltd:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Batmore Capital Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien Univers Pochelle Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä aiheutuneet välttämättömät kulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 414, 14.12.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.2.2017 – Dröge ym. v. komissio(Asia T-142/16) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Tahdonilmaisu ja komission kaksi päätöstä niistä tavoista, joilla Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välistä transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevien neuvottelujen asiakirjoihin on mahdollista tutustua — Kansallisten parlamenttien jäsenten avustajien oikeus tutustua määrättyihin TTIP-neuvotteluja koskeviin luottamuksellisiin asiakirjoihin — Toimet, jotka eivät ole kannekelpoisia — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 112/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Katharina Dröge (Berliini, Saksa), Britta Haßelmann (Berliini) ja Anton Hofreiter (Berliini) (edustaja: professori W. Cremer)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Erlbacher, R. Vidal Puig ja B. Hartmann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota ensinnäkin komission tahdonilmaisu, joka koskee sopimisosapuolina olevien Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sitovan sopimuksen tekemistä niistä tavoista, joilla transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevien neuvottelujen asiakirjoihin on mahdollista tutustua, ja toissijaisesti todeta tämä tahdonilmaisu unionin oikeuden vastaiseksi sekä kumota toiseksi se edellä mainitun tahdonilmaisun esittämistä koskeva aikaisempi komission päätös sopimuksen hyväksymisestä ja kolmanneksi komission suullinen päätös, joka liittyy sopimuksen tai sitomattoman poliittisen sopimuksen tekemiseen Amerikan yhdysvaltojen kanssa "TTIP-asiakirjoihin tutustumista koskevasta järjestelystä" ja jolla kyseinen järjestely määrittää unionin oikeudessa sitovaksi, siltä osin kuin jäsenvaltioiden parlamenttien kansanedustajia on sen mukaan ehdottomasti kielletty ottamasta mukaansa turvallisuusselvitettyjä avustajia parlamentaarisen ryhmän avustajat mukaan lukien tutustumaan asiakirjoihin tätä varten käyttöön otetuissa TTIP-lukuhuoneissa

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Katharina Dröge, Britta Haßelmann ja Anton Hofreiter veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 13.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2017 – Acerga v. neuvosto(Asia T-153/16) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Kalastus — Kalavarojen säilyttäminen — Tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet unionin vesillä ja unionin kalastusalueilla tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä — Yhdistys — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Toimi, joka edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 112/50)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) (Sada, Espanja) (edustaja: asianajaja B. Huarte Melgar)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A. Westerhof Löfflerová ja F. Florindo Gijón)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus unionin vesillä ja unionin kalastusalueisiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2016 sekä asetuksen (EU) N:o 2015/104 muuttamisesta 22.1.2016 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 2016/72 (EUVL 2016, L 22, s. 1) osittaiseksi kumoamiseksi

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Lausunnon antaminen Euroopan komission väliintulohakemuksesta raukeaa.
- 3) Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 200, 6.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.2.2017 – Stips v. komissio

(Asia T-593/16) ⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2017/C 112/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Adolf Stips (Besozzo, Italia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Berscheid ja C. Berardis-Kayser)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus sellaisten vahinkojen korvaamiseksi, joita kantajalle väitetyt aiheutui vuoden 2013 uudelleenluokittelun järjestämisen viivästymisestä

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Adolf Stips veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 251, 11.7.2016 (asia on alkujaan kirjattu Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-23/16, ja se on siirretty unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.2.2017 – Pipiliagkas v. komissio(Asia T-598/16) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Henkilöstö — Virkamiehet — Asemapaikka — Toisiin tehtäviin siirtäminen yksikön edun nimissä — Kantajan asemapaikan siirto — Tuomion täytäntöönpano — Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 112/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Nikolaos Pipiliagkas (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat J. N. Louis ja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis Kayser ja G. Gattinara)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 266 ja SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä sen komission päätöksen kumoamiseksi, jolla jätettiin määräämättä 15.4.2015 annetun tuomion Pipiliagkas v. komissio (F-96/13, EU:F:2015:29) täytäntöönpanotoimia, ja toisaalta sen 22.12.2015 annetun komission päätöksen kumoamiseksi, jolla kantaja siirrettiin Euroopan unionin Länsirannan ja Itä-Jerusalemien Gazan alueen edustustosta liikenteen ja liikkumisen pääosastoon

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Nikolaos Pipiliagkas veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 296, 16.8.2016 (asia on alkujaan kirjattu Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-28/16, ja se on siirretty unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 6.2.2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank v. SRB

(Asia T-645/16 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto — Yhteinen kriisinratkaisurahasto — Etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2017/C 112/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Itävalta) (edustaja: asianajaja G. Eisenberger)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB) (edustajat: asianajajat B. Meyring ja S. Schelo)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus sellaisten välitoimien myöntämiseksi, jotka koskevat yhtäältä SRB:n johdon istunnon yhteiseen kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavista vuoden 2016 rahoitusosuuksista 15.4.2016 tekemän päätöksen (SRB/ES/SRF/2016/06) täytäntöönpanon lykkäämistä ja toisaalta SRB:n velvoittamista palauttamaan kantajan etukäteen suorittamat rahoitusosuudet

Määräysosa

- 1) Välimiinhakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 30.1.2017 – Healy v. komissio**(Asia T-55/17)****(2017/C 112/54)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: John Morrison Healy (Celbridge, Irlanti) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

ratkaisemaan asian siten, että

- 11.4.2016 tehty päätös, jolla valintalautakunta kieltäytyi hyväksymästä kantajaa kilpailuun COM/02/AST/16 (AST2), kumotaan
- komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu henkilöstösääntöjen 27 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomiseen.

Kantaja katsoo, että riidanalainen hyväksymisedellytys eli 42 kuukauden palvelusaika komissiossa ei ole perusteltu, kun otetaan huomioon täytettävien virkojen vaatimukset.

Lisäksi kantaja katsoo, että Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 artiklan 7 kohta on ristiriidassa 27 artiklan kanssa siltä osin kuin siinä suljetaan pois osallistumisoikeus sisäisiin kilpailuihin kaikissa tapauksissa, joissa sopimussuhteisten toimihenkilöiden palvelusaika on kestänyt alle 36 kuukautta. Nyt käsiteltävässä asiassa komissio katsoi, että 36 kuukautta on vähimmäisvaatimus, joka voidaan pitää perustana, minkä seurauksena nimittävän viranomaisen arviointi riidanalaisesta hyväksymisedellytyksestä on virheellinen.

Kanne 27.1.2017 – PO ym. v. EUH**(Asia T-56/17)****(2017/C 112/55)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: PO, PP, PQ (edustajat: asianajajat N. de Montigny ja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan 15.4.2016 julkaistun päätöksen, jolla muutetaan virkamiesten, väliaikaisten toimihenkilöiden ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden oikeuksia ja velvollisuuksia koulutussisällön osalta ("education allowances") ("Rights and obligations of officials, temporary and contract agents: Education Allowances")

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) 15.4.2016 tekemä päätös (jäljempänä riidanalainen päätös) on lainvastainen, koska sitä annettaessa rikottiin henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 1 artiklaa ja sen 110 artiklaa, sillä EUH:n yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä ei ollut.

Kantajat vetoavat myös siihen, ettei niiden tästä päätöksestä tekemän valituksen hylkäämistä ollut millään tavoin perusteltu.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 27 artiklaa on rikottu, koska ennen riidanalaisen päätöksen antamista työntekijöille ei tarjottu mahdollisuutta tulla kuulluiksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan useita vuosia palveluksessa olevien virkamiesten ja toimihenkilöiden, joiden lapset ovat käyneet koulua muutamien vuosien ajan, saavutettuja oikeuksia on loukattu. Kyseinen loukkaaminen on aiheutettu riidanalaisella päätöksellä, jolla muutettiin aikaisemmin vahvistettua järjestelmää, jonka mukaan valtaosa niistä virkamiehistä ja toimihenkilöistä, jotka hakivat täydentävää korvausta, saivat korvauksen henkilöstösääntöjen mukaisen raja-arvon ylittävistä kuluista kokonaisuudessaan.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä loukataan erityisesti ennalta varautumisen, luottamussuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita sekä hyvän hallinnon periaatetta, koska siinä määrätään pelkästään yhden vuoden pituisesta siirtymätoimesta ja koska siinä määrätään, että uusia korvaustapoja on sovellettava palveluksessa oleviin virkamiehiin ja toimihenkilöihin.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä ei ole punnittu etuja eikä noudatettu suhteellisuusperiaatetta, vaan sen ainoana tavoitteena on ollut niiden taloudellisten vaikutusten vähentäminen, joita koulutussisällöstä aiheutuvien kulujen perusteella maksettavasta täydentävästä korvauksesta aiheutuu, vaikka EUH olisi voinut toteuttaa ennemminkin muita toimia kyseisen päämäärän saavuttamiseksi henkilöstönsä oikeuksia loukkaamatta. Vastaja oli näin valinnut virkamiestensä ja toimihenkilöidensä kannalta kaikkein vahingoittavimman ratkaisun.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan syrjintäkiellon periaatetta on loukattu, koska riidanalaisella päätöksellä otetaan käyttöön syrjintä määräämällä periaatteesta, jonka mukaan korvaukset suoritetaan samoin perustein eri delegaatioissa sijaitsevien virkamiesten ja toimihenkilöiden osalta, eli sillä siis kohdellaan samalla tavoin erilaisia tilanteita.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan EUH on loukannut oikeutta perheeseen ja oikeutta koulutukseen, koska riidanalaisen päätöksen antamisella pakotetaan kantajat valitsemaan työelämän ja kyseisten perusoikeuksien välillä.

Kanne 26.1.2017 – France.com v. EUIPO – France (FRANCE.com)

(Asia T-71/17)

(2017/C 112/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: France.com, Inc. (Coral gables, Florida, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja A. Bertrand)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Ranskan tasavalta

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat FRANCE.com – Rekisteröintihakemus nro 13 158 597

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 20.10.2016 asiassa R 2452/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- esittää seuraavat ennakkoratkaisukysymykset unionin tuomioistuimelle: (i) Kun otetaan huomioon Euroopan unionin tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 2 kohta ja 41 artiklan 1 kohta sekä Euroopan unionin tavaramerkkiasetuksen täytäntöönpanoasetuksen 15 säännön 2 kohdan b alakohhta ja 17 sääntö, onko kantajalla väitemenettelyn vastapuolena oikeus vedota väitemenettelyssä aikaisempiin oikeuksiin, jotka voivat olla aikaisempia oikeuksia aikaisempaan tavaramerkkiin, jota on käytetty aikaisempaan oikeuteen väitteessä? (ii) Onko Ranskan valtiolla jonkinlainen aikaisempi teollis- ja tekijänoikeus sanoon "France", joka ei ole Ranskan valtion virallinen nimi ja joka on pelkkä maantieteellinen kokonaisuus? (iii) Jos kysymykseen (ii) vastataan "Ei", onko nimeä "France" pidettävä yleisesti käytettävissä olevana sanana, johon kukaan ei voi vaatia minkäänlaista teollis- tai tekijänoikeutta? (iv) Jos kysymykseen (ii) vastataan "Kyllä", voidaanko sitä, että Ranskan valtio ei ole tähän päivään mennessä milloinkaan vaatinut minkäänlaisia oikeuksia sanoon "France" lukuun ottamatta yhdistelmää France.com, pitää syrjintänä kantajaa kohtaan?
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää Ranskan valtion esittämän väitteen, joka koskee France.com Inc:n tekemää hakemusta kuviomerkin France.com rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi
- hylkää kanteen muilta osin
- velvoittaa EUIPO:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan France.com Inc:n oikeudenkäyntikulut tuomioistuimessa
- velvoittaa sekä EUIPO:n että Ranskan valtion korvaamaan puolet France.com Inc:n kuluista EUIPO:n valituslautakunnassa.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 41 artiklan 1 kohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 2868/95 15 säännön 2 kohdan b alakohdan ja 17 säännön rikkominen.

Kanne 3.2.2017 – RS v. komissio

(Asia T-73/17)

(2017/C 112/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: RS (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

ratkaisemaan asian siten, että

- kilpailun valintalautakunnan 11.4.2016 tekemä päätös, joka koskee kantajan sisäiseen kilpailuun COM/02/AST/16 toimittaman hakemuksen hylkäämistä, kumotaan
- Euroopan komissio veloitetaan suorittamaan kantajalle 5 000 euroa korvauksena tämän kärsimistä aineettomista vahingoista
- Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu henkilöstösääntöjen 27 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomiseen.

Kantaja esittää riidanalaista sisäisen kilpailun ilmoitusta koskevan lainvastaisuusväitteen, jonka mukaan sisäisen kilpailun ilmoituksessa asetetaan hyväksymisedellytys, jonka seurauksena kilpailuun osallistuminen on eväty väliaikaisilta toimihenkilöiltä, jotka eivät ole olleet tehtävissään toimivan työntekijän hallinnollisessa asemassa, asepalveluksen suorittamista varten myönnetyllä virkavapaalla, vanhempain- tai perhevapaalla tai tilapäisesti siirrettyinä hakuajan päättymistä edeltävien viimeisten 12 kuukauden aikana.

Kanne 6.2.2017 – Schoonjans v. komissio

(Asia T-79/17)

(2017/C 112/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alain Schoonjans (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

ratkaisemaan asian siten, että

- kilpailun valintalautakunnan 11.4.2016 tekemä päätös, joka koskee kantajan sisäiseen kilpailuun COM/02/AST/16 toimittaman hakemuksen hylkäämistä, kumotaan
- Euroopan komissio veloitetaan suorittamaan kantajalle 5 000 euroa korvauksena tämän kärsimistä aineettomista vahingoista
- Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja esittää kilpailuilmoitusta koskevan lainvastaisuusväitteen, joka perustuu kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 artiklan 7 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin komissio on rajannut palkkaluokkaa AST2 koskevan sisäiseen kilpailuun pääsyn koskemaan ainoastaan sopimussuhteisia toimihenkilöitä, jotka kuuluvat tehtäväryhmään III.
 - 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 27 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomiseen siltä osin, ettei kyseinen pääsyvaatimus ole perusteltu, kun otetaan huomioon yksikön etu tai haettavina olevien toimien luonne.
-

Kanne 6.2.2017 – Steiniger v. EUIPO – ista Deutschland

(IST)

(Asia T-80/17)

(2017/C 112/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Saksa) (edustaja: asianajaja K. Schulze Horn)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: ista Deutschland GmbH (Essen, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan IST – Rekisteröintihakemus nro 10 673 812

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 1.12.2016 asiassa R 2242/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidalaisen päätöksen ja EUIPO:n väiteosaston 24.9.2015 tekemän päätöksen
- muuttaa riidanalaisista päätöistä siten, että väite hylätään kokonaisuudessaan
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 6 kohtaa on rikottu.

Kanne 7.2.2017 – Erwin Müller v. EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)

(Asia T-89/17)

(2017/C 112/60)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Erwin Müller GmbH (Lingen, Saksa) (edustaja: asianajaja N. Grüger)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Novus Tablet Technology Finland Oy (Turku, Suomi)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki "NOVUS" – Rekisteröintihakemus nro 13 206 611

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 28.11.2016 asiassa R 2413/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston väiteosaston 2.10.2015 tekemän päätöksen (väite nro B 2 456 336) osittain, nimittäin siltä osin kuin ne koskevat seuraavia luokkaan 9 kuuluvia tavaroita: "Tietokoneen kantokotelot; Matkapuhelimen pitimet; Tietokoneiden oheislaitteet"
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 13.2.2017 – ACTC v. EUIPO – Taiga (tigha)

(Asia T-94/17)

(2017/C 112/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: ACTC GmbH (Erkrath, Saksa) (edustaja: asianajajat V. Hoene, D. Eickemeier ja S. Gantenbrink)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Taiga AB (Varberg, Ruotsi)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "tigha" Rekisteröintihakemus nro 11 459 617

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 9.12.2016 asiassa R 693/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 42 artiklan 2 kohtaa on rikottu.

Kanne 13.2.2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (näyttöruudun näkymä ja kuvakkeet)**(Asia T-95/17)**

(2017/C 112/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (edustajat: M. Hawkins, solicitor, ja asianajaja T. Dolde)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: TeamLava LLC (Redwood City, Kalifornia, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: EU-tavaramerkki nro 2216416-0054

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 1.12.2016 asiassa R 1947/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja valituslautakunnan muun osapuolen, mikäli se toimii väliintulijana tässä asiassa, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

— Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä 5, 6 ja 7 artiklan kanssa, on rikottu.

Kanne 13.2.2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (animoidut ikonit)**(Asia T-96/17)**

(2017/C 112/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (edustajat: solicitor M. Hawkins ja asianajaja T. Dolde)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: TeamLava LLC (Redwood Suite, Kalifornia, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 2216416-0049

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 1.12.2016 asiassa R 1948/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen, jos tämä osallistuu väliintulijana menettelyyn, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun sitä luetaan yhdessä kyseisen asetuksen 5, 6 ja 7 artiklan kanssa, on rikottu.

Kanne 16.2.2017 – Franmax v EUIPO – R. Seelig & Hille (her- bea)

(Asia T-97/17)

(2017/C 112/64)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Franmax UAB (Vilna, Liettua) (edustaja: asianajaja E. Saukalas)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: R. Seelig & Hille OHG (Düsseldorf, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”her- bea” – Rekisteröintihakemus nro 12 689 964

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 1.12.2016 asiassa R 371/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 17.2.2017 – HSBC Holdings ym. v. komissio

(Asia T-105/17)

(2017/C 112/65)

Oikeudenkäyntikieli:

Asianosaiset

Kantaja: HSBC Holdings plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta), HSBC Bank plc (Lontoo) ja HSBC France (Pariisi, Ranska) (edustajat: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister M. Simpson, solicitor, sekä asianajajat Y. Anselin ja C. Angeli)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 7.12.2016 tehdyn ja 9.12.2016 tiedoksiannetun komission päätöksen asiassa AT.39914 – Euromääräiset korkojohdannaiset – C(2016) 8530 final (jäljempänä riidanalainen päätös)
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan b kohdan
- vielä toissijaisemmin kumoamaan osittain riidanalaisen päätöksen 1 artiklan b kohdan sikäli kuin siinä katsotaan, että kantajat osallistuivat yhteen jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 2 artiklan b kohdan
- toissijaisesti alentamaan kantajille riidanalaisen päätöksen 2 artiklan b kohdassa määrättyjä sakkoja huomattavasti unionin yleisen tuomioistuimen asianmukaiseksi katsomaan määrään
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tai toissijaisesti asianmukaisen osuuden kantajien oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan vastaaja katsoi virheellisesti, että kantajien toiminnan tavoitteena oli rajoittaa ja/tai vääristää kilpailua SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan vastaaja teki oikeudellisen virheen ja tosiseikkoja koskevan virheen ja/tai perusteli puutteellisesti johtopäätöstään siitä, että riidanalaisen päätöksen kohteena olevan toiminnan ainoana taloudellisena tavoitteena oli kilpailun vääristäminen. Täten vastaajan näkemys siitä, että kyseessä on yksi jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen on, on perustavalla tavalla virheellinen.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan vastaajan näkemys siitä, että kantajat osallistuivat tietoisesti riidanalaisessa päätöksessä kuvattuun yhteen jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen, perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja/tai sen perustelut ovat puutteelliset.
- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan vastaajan näkemys siitä, että kantajat olivat tai että niiden olisi pitänyt olla tietoisia muiden kilpailusääntöjen rikkomiseen osallistuneiden toimijoiden toiminnasta, perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja/tai sen perustelut ovat puutteelliset.
- 5) Viidennen kanneperusteen mukaan vastaaja rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä riidanalaisen päätöksen tekemiseen johtaneessa menettelyssä. Vastaaja loukkasi erityisesti kantajien puolustautumisoikeuksia, syyttömyysolettamaa ja hyvän hallinnon periaatetta, koska käyty menettely oli epävarma.
- 6) Kuudennen, toissijaisesti esitetyn kanneperusteen mukaan vastaaja laski virheellisesti kantajille määrättyjen sakkojen määrän ja täten sakot ovat perusteettomia ja epäsuhtaisia.

Kanne 17.2.2017 – JPMorgan Chase ym. v. komissio

(Asia T-106/17)

(2017/C 112/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: JPMorgan Chase & Co. (New York, New York, Yhdysvallat), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, Yhdysvallat) ja J.P. Morgan Services LLP (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: D. Rose, QC, barrister J. Boyd, barrister M. Lester, barrister D. Piccinin ja barrister D. Heaton sekä solicitor B. Tormey, solicitor N. French, solicitor N. Frey ja solicitor D. Das)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 7.12.2016 antaman päätöksen C(2016) 8530 final asiassa AT.39914 – Euromääräiset korkojohdannaiset – (jäljempänä päätös) siltä osin kuin se koskee kantajia
- vaihtoehtoisesti lieventämään kantajille määrättyä seuraamusta
- velvoittamaan komissio korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio ei ole osoittanut, että kantajien menettelyn tarkoituksena oli manipuloida EURIBOR-korkoja tai EONIA-viitekorkoja. Kantajien mukaan selvitysaineisto osoittaa, etteivät kantajat pyrkineet mihinkään SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tai ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa (jäljempänä yhdessä SEUT 101 artikla) tarkoitettuun kilpailunvastaiseen tarkoitukseen.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan komissio on lisäksi tai vaihtoehtoisesti tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että väitetty EURIBOR-korkojen tai EONIA-viitekorkojen manipulointi on SEUT 101 artiklassa tarkoitettu keino estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan riidanalaisesta päätöksestä ei ilmene – eikä komissio voi väittää tai osoittaa –, että kantajat olisivat menettelleet muulla kilpailunvastaisella tavalla kuin manipuloimalla EURIBOR-korkoja tai EONIA-viitekorkoja.
- 4) Neljännellä kanneperusteella esitetään vaihtoehtoisesti, ettei komissio ole osoittanut, että kantajien menettely on muodostanut yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkettun kilpailusääntöjen rikkomisen. Kantajat esittävät erityisesti, ettei menettelyllä, jonka komissio katsoi rikkovan 101 artiklaa, ollut yhtä ainoaa tavoitetta. Vaihtoehtoisesti kantajat väittävät, etteivät ne olleet tietoisia muiden osapuolten kilpailusääntöjä rikkovasta menettelystä eivätkä olisi voineet kohtuudella ennakoida sitä. Edelleen vaihtoehtoisesti kantajat väittävät, etteivät ne myöskään pyrkineet omalla toiminnallaan edesauttamaan yhteisen kilpailunvastaisen suunnitelman toteuttamista.
- 5) Viidennen kanneperusteen mukaan komissio on menetellyt unionin oikeuden peruseriaatteiden, hyvän hallinnon, syyttömyysolettaman ja kantajien puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen vastaisesti ratkaisemalla asian ennakolta heidän vahingokseen, koska se käytti yhdistelmää eri sovintomenettelyistä ja koska komissaari Almunia käytti ilmaisia, joilla niiden syyllisyys todettiin ennakolta.
- 6) Kuudennella kanneperusteella esitetään lisäksi tai vaihtoehtoisesti, että komissio on tehnyt useita virheitä kantajille määrätyn sakon laskennassa, minkä vuoksi tuomioistuimen on alennettava sakkoa. Komission (a) olisi pitänyt ottaa lieventävät seikat laajemmin huomioon ja soveltaa pienempää vakavuuskerrointa ja sakon kilpailusääntöjen kestosta riippumatonta perusosaa ("pääsymaksu"), jolloin sakko ilmentäisi komission toteamaa kantajien vähäistä ja poikkeavaa roolia, ja (b) olla soveltamatta kaikkiin osapuoliin samaa laskutapaa laskeessaan myynnin arvoa, minkä seurauksena kantajia on kohdeltu epäedullisesti ilman objektiivista perustetta, mutta (c) soveltaa suurempaa alennusta kantajien käteismyyntilukuihin niiden suhteellisen taloudellisen merkityksen ottamiseksi huomioon ja (d) olla sisällyttämättä EONIA-myyntejä sen tekemisiin myynnin arvoa koskeneisiin laskelmiin.

Kanne 28.2.2017 – BASF Grenzach v. ECHA

(Asia T-125/17)

(2017/C 112/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Saksa) (edustajat: asianajajat K. Nordlander ja M. Abenhäim)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi
- kumoaa Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) valituslautakunnan 19.12.2016 tekemän päätöksen, joka koskee aineen triklosaani arviointia asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽¹⁾ 46 artiklan 1 kohdan nojalla (asia nro A-018-2014) (jäljempänä triklosaani-päätös), siltä osin kuin valituslautakunta hylkäsi kantajan hallinnollisen valituksen, vahvasti ECHAN aikaisemmin pyytämän rottakokeen, kalakokeen ja pysyvyyssokeen sekä päätti, että muut tiedot on toimitettava 28.12.2018 mennessä
- velvoittaa ECHAN korvaamaan kantajalle tästä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen.

- Kantaja väittää, että kun valituslautakunta päätti, että sen tehtävänä oli valvoa triklosaani-päätöksen laillisuus vain rajoitetusti sen sijaan, että se olisi suorittanut kyseisen päätöksen osalta kattavan hallinnollisen tutkinnan, se rikkoi olennaista menettelymääräystä. Kantajan mukaan valituslautakunta rikkoi kahta olennaista menettelymääräystä myös, kun se jätti ottamatta huomioon – niiden asiasisältöä tarkastelematta – lukuisia kantajan esittämiä keskeisiä väitteitä ja sen toimittaman tieteellisen näytön. Näin tehdessään valituslautakunta jätti kantajan mukaan käyttämättä oikeuttaan harjoittaa hallinnollista valvontaa ja se loukkasi sen lisäksi myös kantajan puolustautumisoikeuksia.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen, luettuna yhdessä SEUT 13 artiklan, REACH-asetuksen 25 artiklan 1 kohdan ja 47 artiklan sekä laillisuusvalvontaa ja todistustaakkaa koskevan unionin yleisen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa, loukkaamiseen.

- Kantaja väittää rottakokeesta, että sekä ECHA että valituslautakunta ovat myöntäneet, että rottien ja ihmisten kilpirauhasjärjestelmissä on eroja, mutta ne ovat kuitenkin nojautuneet pääosin rottatutkimuksista saatuihin tietoihin ja ottaneet lähtökohdakseen aineen mahdolliset vaikutukset ihmisen kilpirauhaseen (vaikka olemassa olevat ihmisillä teetetut tutkimukset osoittavat, ettei tällaisia vaikutuksia ole). Kantaja väittää, että kun triklosaani-päätöksessä meneteltiin näin, (i) siinä ei otettu huomioon kaikkea käytettävissä olevaa merkityksellistä tietoa, (ii) se oli ristiriitainen, (iii) siinä nojaututtiin epäjohdonmukaiseen näyttöön ja siinä tehtiin näistä syistä ilmeinen virhe arvioitaessa rottakokeen tarpeellisuutta siltä osin kuin siinä mainitaan väitetty huoli ihmisen kehitykseen liittyvästä neurotoksisuudesta. Siltä osin kuin on kyse seksuaalisen lisääntymismyrkyllisyyden tutkittavista ominaisuuksista rottakokeessa kantaja väittää lisäksi, että sekä ECHA että valituslautakunta eivät ottaneet huomioon kaikkia käytettävissä olevia merkityksellisiä tietoja ja nojautuivat ristiriitaiseen näyttöön. Kantajan mukaan ECHA ja valituslautakunta syylistyivät näin tehdessään ilmeiseen virheeseen arvioidessaan rottakokeen tarvetta mille tahansa lisääntymismyrkyllisyyden tutkittaville ominaisuuksille. Kantajan mukaan rottakoe on myös ilmeisen soveltumaton, sillä kokeen tulokset eivät voi mitenkään auttaa ECHAa selventämään väitettyä ihmisen hormonitoiminnan häirintään liittyvää huolta. Kantaja huomauttaa lopuksi, että triklosaani-päätös on lainvastainen siltä osin kuin valituslautakunta vahvisti rottakokeen tarkistamatta, olivatko kaikki suhteellisuusperiaatteen vaatimukset täyttyneet. Valituslautakunta ei erityisestikään tutkinut, olisiko käytössä ollut vähemmän rajoittavia keinoja poistaa triklosaaniin väitetyt hormonitoiminnan häirintään liittyvät huolet.
- Kantaja väittää kalakokeesta, että (i) valituslautakunta ei todellisuudessa käyttänyt harkintavaltaansa eikä määrittänyt, oliko käytettävissä olevan tieteellisen näytön nojalla olemassa ”potentiaalinen riski”, joka voisi oikeuttaa lisäkokeet; (ii) ECHA ja valituslautakunta eivät (kumpikaan) osoittaneet, että käytettävissä olevan tieteellisen näytön perusteella ei ollut olemassa sellaista hormonitoiminnan häirintään liittyvää potentiaalista riskiä, joka oikeuttaa ylimääräiset kalakokeet; ja (iii) ECHA ja valituslautakunta (kumpikin) käänsivät todistustaakan ja rikkoiivat REACH-asetuksen 25 artiklan 1 kohtaa edellyttämällä kantajaa osoittamaan tällaisen riskin puuttumisen.

- Kantaja väittää pysyvyysskoeksesta, että kun ECHA ja valituslautakunta vaativat kantajaa suorittamaan pysyvyysskokeen sekä makeassa vedessä että merivedessä väitetysti triklosaanin ympäristössä pysymistä koskevan potentiaalisen riskin selventämiseksi, ne eivät kiinnittäneet asianmukaista huomiota todistusnäyttöön triklosaanin pysyvyyden osalta eivätkä vaatimukseen tarkastella liitteessä XIII esitettyjä ympäristön kannalta merkityksellisiä olosuhteita. Kantaja väittää lisäksi, että kun ECHA ja valituslautakunta vaativat kantajaa suorittamaan pysyvyysskokeen avomerivedessä (eli kirkkaassa vedessä, jossa ei ole sakkaa), ne eivät myöskään noudattaneet REACH-asetuksen liitteessä XIII esitettyjä selkeää ohjetta tarkastella näyttöä, joka ilmentää ympäristön kannalta ”merkityksellisiä” olosuhteita. Kantaja väittää lisäksi, että kun ECHA ja valituslautakunta päättivät, että poikkeusta koskevan simulaatiokokeen on ilmennettävä ympäristön kannalta merkityksellisiä olosuhteita, ne eivät käyttäneet asianmukaisten koeolosuhteiden yksilöimiseen soveltuvaa asiantuntija-arviota.

⁽¹⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1)

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2017 – Tarmac Trading v. komissio

(Asia T-267/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 287, 8.8.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.2.2017 – Bank Saderat Iran v. neuvosto

(Asia T-349/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 305, 22.8.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2017 – HP v. komissio ja eu-LISA

(Asia T-596/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 296, 16.8.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-26/16, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.2.2017 – IPA v. komissio**(Asia T-635/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 112/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 428, 21.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.2.2017 – Starbucks (HK) v. EUIPO – Now Wireless (nowwireless)**(Asia T-908/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 112/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 46, 13.2.2017.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI